ΕΤΟΣ Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη, Χριστούγεννα. — Κυριακή 28 Δεκεμβρίου 1908. — Αριθ. (224—51

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤ.
Ἐτησία δρ. 12
Ἑξάμηνος δραχ. 6
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 20
Ἑξάμ. » » 10
Τὸ φύλλον λεπ. 20

# Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ | ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΛΑΪΚΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤ.
Ἐτησία δραχ. 6
Ἑξάμηνος δραχ. 3
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 10
Ἑξάμ. » » 5
Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι
ΔΙΕΥΘ. Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ ΚΑΙΡΟΝ
P. O. BOX 1385

## ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΟΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝΤΕΣ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΒΡΕΦΟΣ

## Η ΒΗΘΛΕΕΜ

*Ἄρθρον τοῦ κ. Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ*, ὑφηγητοῦ τῆς Θεολογίας, Γραμματέως τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης κ.τ.λ.

Εἰς τὰ πικρὰ κύματα τοῦ βίου καὶ εἰς τὸ ἠθικὸν σκότος εἰς ὃ κυλίεται ὁ χριστιανὸς ἄκων πολλάκις εἰς τὰς πόλεις ἡ ἀνάμνησις τῶν ἱερῶν λόγων τοῦ Κυρίου καὶ πρὸ παντὸς ἡ ἀνάμνησις τῶν ἱερῶν τόπων, ἐὰν ὁ Χριστιανὸς ἔτυχε νὰ μεταβῇ εἰς τοὺς ἱεροὺς τόπους, ταῦτα μόνον παρηγοροῦσι καὶ ἐνισχύουσι τὸν Χριστιανὸν εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ ἀχαρίστου καὶ πικροῦ βίου.

ΑΠΟ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Ἦτο Μεγάλη Παρασκευὴ τοῦ 1905, ὅτε μετὰ τῆς κυρίας μου ἐφ' ἁμάξης ἀναχωρήσαντες ἐξ Ἱεροσολύμων, μετὰ ὥρας σχεδὸν ὡραῖον καὶ πάντερπνον καὶ ἀπείρως ***συγκινητικὸν*** ταξείδιον, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ εὐτελὲς αὐτὸ χωρίον ὅπερ εἶχε τὴν ὑψίστην τιμὴν ἐν τῷ Κόσμῳ νὰ δεχθῇ μεταξὺ τῶν βρεφῶν αὐτοῦ τὸ βρέφος Ἰησοῦν, ἀλλ' ὄχι γεννώμενον ἐν οἴκῳ, ἀλλ' ἐν φάτνῃ, ἡ φιλοξενεία καὶ ἡ διαμονὴ ἐν οἴκῳ ὑπὸ στέγην τέλος πάντων κοινὸν ἀπόκτημα καὶ σύνηθες παντὸς ἀνθρώπου ἦτο δυσχερὲς εἰς τοὺς πτωχοὺς γονεῖς εἰς οὓς δὲν εὑρέθη τόπος ἐν τῷ καταλύματι εἰμὴ φάτνη καὶ αὕτη περιστοιχουμένη οὐχὶ ὑπὸ πλουσίων θαλαμηπόλων ἀλλ' ὑπὸ ***δύο*** ζώων ὅπως πληρωθῇ τὸ προφητικὸν λόγιον «ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ» καὶ ὑπὸ πληθύος ποιμένων βοσκόντων τὰ ποίμνιά των καὶ ἀγρυπνούντων τὰς ὡρισμένας δι' ἕκαστον φυλακὰς τῆς νυκτός.

Ὦ! θεῖον δίδαγμα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸν Κόσμον!

Η ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

Δεινὸν κτύπημα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ ὑπάρχοντα τῶν πλουσίων τῆς Γῆς! Ὑπέροχος δὲ καὶ ἔξοχος τιμὴ εἰς τὸν εἰς κάθε στιγμὴν ὑπὸ τῶν πλουσίων περιφρονούμενον πτωχόν!

Διὰ τοὺς πτωχοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν αὐτοὺς ἰδιαζόντως ἠγάπησεν, δι' αὐτοὺς εἰργάσθη, ἀπὸ τῆς τάξεως αὐτῶν ἐστρατολόγησε τοὺς μαθητάς του καὶ τοὺς Μεγάλους ἔπειτα Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐπιστήμης.

Διαφθορὰ ὁ κλῆρος τῶν πλουσιοπαίδων, δόξα καὶ τιμὴ καὶ ἐργασία ἡ μερὶς τῶν πτωχοπαίδων. Τὰ πρῶτα ἰδίαις χερσὶν καταστρέφουσι τὸν ἴδιον οἶκον, τὰ δεύτερα ἐξ ἰδίων χειρῶν ἐγείρουσιν ***Ἀνάκτορα*** ἀπὸ τῆς πείνης καὶ τῆς γυμνότητος! Εἶνε ἡ εὐλογία ἣν τὸ σημερινὸν πτωχὸν βρέφος ὁ ΙΗΣΟΥΣ ἔδωκεν εἰς τὴν τάξιν τῶν πτωχῶν ἐξ ἧς προῆλθεν, ἐν ᾗ ἔζησεν καὶ ἐν ᾗ ἀπέθανεν καυχώμενος μάλιστα ὅτι αἱ ἀλώπεκες ἦσαν πλουσιώτεραι τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ! Ἐκεῖναι εἶχον φωλεὰς, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐδὲ ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι!

Τοιαῦται ἦσαν αἱ σκέψεις μου δι' ὧν κατείχετο ὁ νοῦς μου καθ' ὅλην τὴν ἀπὸ Ἱεροσολύμων εἰς Βηθλεὲμ ἐξόχως θείαν καὶ ἱερὰν πορείαν.

ΤΑ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ.—Η ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Ἐξήλθομεν τῆς Πύλης Δαβὶδ, ἀφήκαμεν ἀριστερὰ τὸ ὄρος Σιὼν καὶ εἰσήλθομεν πλέον ὡρισμένως εἰς τὸν δρόμον τῆς Βηθλεέμ.

Εἰς τὸν δρόμον πρῶτον ἀριστερὰ εὑρίσκομεν τὴν Μονὴν τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, δεξιὰ καὶ ἀπέναντι τῆς θύρας τῆς Μονῆς μεγάλην λεῖαν πέτραν σκιαζομένην ὑπὸ ἐλαίας, ἐφ' ἧς λέγεται ὅτι ἐπανεπαύετο ἡ κρηπὶς τῶν Προφητῶν Ἠλίας ὁ ἔνδοξος.

Περίεργον ὅτι ἡ πέτρα ἔχει κοῖλον ἀποτύπωμα ἀναπαυομένου ἀνθρωπίνου σώματος.

Ὑπεράνω τῆς θύρας τῆς Ἐκκλησίας δὲν ζωγραφίζεται ἡ εἰκὼν τοῦ Προφήτου οὔτε ὁ Τίμιος Σταυρὸς, ἀλλὰ κόραξ κρατῶν εἰς τὸ ράμφος αὐτοῦ κρέας καὶ ἄρ-

ΟΙ ΜΑΓΟΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΕΣ ΤΑ ΔΩΡΑ

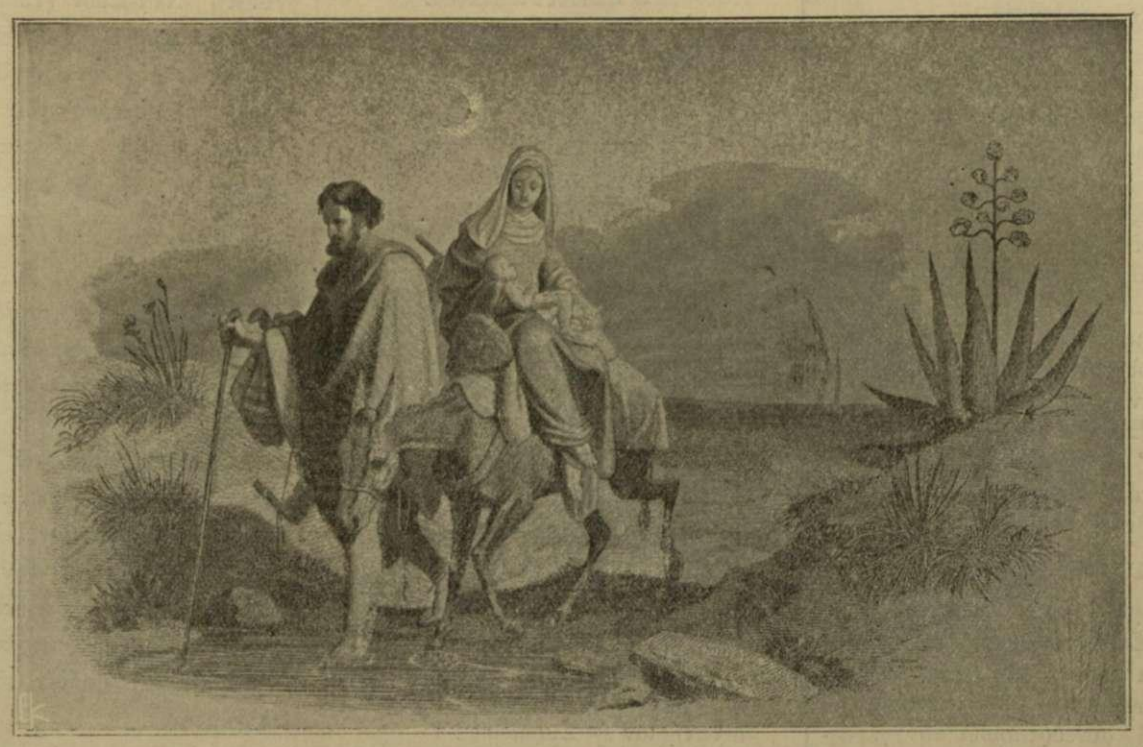

Ο ΙΩΣΗΦ ΚΑΙ Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΚΑΛΑΣ ΦΕΥΓΟΝΤΕΣ ΝΥΚΤΩΡ ΤΗΝ ΜΑΝΙΑΝ ΤΟΥ ΗΡΩΔΟΥ

τον. Ποία ἄλλη ἐκκλησία εἰς τὸν κόσμον τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ δύναται νὰ διαφιλονεικήσῃ τὴν ἱστορικὴν ταύτην τοῦ ἐμβλήματος προνομίαν ;

ΟΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ

Προχωροῦμεν· βλέπομεν ποιμένας βόσκοντας καὶ ὁδηγοῦντας τὰ ποίμνιά των ἀνὰ μέσον τῶν Βηθλεεμιτικῶν πεδιάδων. Τί περίργον ! Εἶδον ποιμένας πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, οὐδένα ὅμως οὐδαμοῦ εἶδον φοροῦντα ὡς ἐπανωφόριον προβιὰν προβάτου, ὅπως βλέπομεν τοὺς ποιμένας ζωγραφιζομένους εἰς τὰς παλαιὰς εἰκόνας τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ, ὡς εἰς τὰ ψηφοθετήματα τοῦ Δαφνίου, τῆς Σικελίας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μαρτοράνας (1140) κλπ. . . Λοιπὸν ἐξακολουθεῖ ἡ ἴδια μόδα, ὁ αὐτὸς τρόπος τοῦ ἐνδύεσθαι καὶ τῆς διαίτης μεταξὺ τῶν ποιμένων τῆς Βηθλεὲμ ἀπὸ Χριστοῦ ἕως σήμερον !

Εὐλογημένη ἁπλοϊκὴ τάξις τῶν ἁπλῶν τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν Ποιμένων !

Εἰς αὐτοὺς ἔδωκε τὴν τιμὴν καὶ αὐτοὺς ἐθεώρησε ὡς μόνους ἀξίους ὅπως πρῶτοι ἴδωσι τὴν θείαν αὐτοῦ ἐμφάνειαν καὶ πρῶτοι οὗτοι πίπτοντες νὰ προσκυνήσωσι τὸ βρέφος τῆς Παρθένου.

ΟΙ ΛΟΓΙΟΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ὦ! εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐὰν ἐγεννᾶτο ἐν μέσῳ τῶν λογίων οἱ λόγιοι θὰ ἔσπευδον ἀμέσως νὰ διακηρύξωσι διὰ τῶν ἀξιωμάτων τῆς κριτικῆς ὅτι ὁ Θεὸς δὲν γεννᾶται εἰς φάτνην, ὅτι τὸ συμβὰν εἶναι ἀνάξιον προσοχῆς καὶ οἱ ὕμνοι τῶν Ἀγγέλων οὐτοπία, ἥτις δὲν ἔλαβε χώραν εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν διάνοιαν τῶν Ποιμένων, θὰ ἔφερον δ' ἀποδείξεις τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν πτωχείαν τοῦ Σωτῆρος, θὰ ἐβεβαίουν δὲ ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο τῆς γεννήσεως τοῦ βρέφους οὔτε θὰ ἐξέλθῃ κἂν πέραν τῶν ὁρίων τῆς Βηθλεέμ, εἶναι τόσον ἀνάξιον προσοχῆς γεγονός ! Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγιοι καὶ ἡ προνομιοῦχος κλύκα πάσης ἐποχῆς, κλύκα ἥτις ὅταν ἴδει τὸ φῶς τὸ σβύνει ἢ ὁδηγεῖ τὸν φωτίζοντα εἰς τὸν Γολγοθᾶ.

Τούτων ὅμως τὴν σοφίαν τὸ θεῖον βρέφος περιεφρόνησε, τὴν ἀπεκάλεσε ***μωρίαν***, σοφοὺς διὰ τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν μωρίαν τοῦ κηρύγματος, ὡς λαμπρῶς διετύπωσε τὴν διδασκαλίαν ταύτην ὁ θεῖος Παῦλος γράφων ἐν τῷ α'. κεφαλαίῳ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς του. «ὅτι τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ».

Η ΠΗΓΗ ΕΞ ΗΣ ΕΠΙΕΝ Η ΙΕΡΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΦΕΥΓΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Ἐγγύτατα τῆς Μονῆς, ἀριστερὰ τοῦ δρόμου εἶναι πηγὴ ἐξ ἧς λέγεται ὅτι ἔπιεν ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ Παρθένος φεύγοντες τὴν ὀργὴν τοῦ Ἡρώδου. Ὦ θεῖα τοπία ! ὦ ! ἱεραὶ ἀναμνήσεις φαντασθῆτε τὸν Σωτῆρα κρατούμενον εἰς τὰς χεῖρας τῆς Παρθένου καὶ διὰ τῶν ἀθώων αὐτοῦ βλεμμάτων τῆς νηπιακῆς αὐτοῦ ἡλικίας βλέποντα ὅτι ἡμεῖς καὶ αἱ μέλλουσαι γενεαὶ τῶν Χριστιανῶν βλέπομεν !

ΤΟ ΗΡΩΔΕΙΟΝ

Μακρὰν δὲ πρὸς Ν. ὑψοῦται κωνοειδὴς μέγας λόφος, ἐφ' οὗ φρούριον εἶναι τρόπαιον, ὅπερ ὁ Ἡρώδης ἤγειρεν εἰς ***διαιώνισιν τῆς δόξης αὐτοῦ*** ἐπὶ τῇ κατὰ τοῦ Ἀντιγόνου νίκῃ του, πρὸς αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν καὶ ἔπαινον καὶ ὅμως οἱ αἰῶνες ἀποτροπιαζόμενοι βλέπουσι τὸν ὄγκον τοῦτον ὅστις δὲν χρησιμεύει εἰ μὴ νὰ προκαλέσῃ τὰς ἀρὰς καὶ τὰς βλασφημίας τῶν διὰ τῶν αἰώνων ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης διερχομένων Χριστιανῶν !

Ὦ! ἰσχυροὶ καὶ Βασιλεῖς τῆς Γῆς ! Μάθετε ὅτι δὲν εἶναι οἱ ὄγκοι τῶν φρουρίων καὶ τῶν πολέμων οἱ ἀπαθανατίζοντες ἡμᾶς, ἀλλ' αἱ ἀγαθαὶ πράξεις ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἠθική, αἵτινες ἐγείρουσιν φρούρια ἀκαταλύτου ἠθικοῦ Μεγαλείου !

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΠΕΤΖΑΛΑ ΚΑΙ ΤΑΝΤΟΥΡ

Προχωροῦμεν, δεξιὰ ἔχομεν τὸ μεγάλον χωρίον ***Μπετζάλα*** εἶτα δὲ τὸ ***Ταντοὺρ***, εἶναι τὰ χωρία ἅτινα παρεκελεύοντο ὑπὸ τῶν Προφητῶν ὅπως καὶ ταῦτα προευτρεπισθῶσι καὶ συνεορτάσωσι τὴν γέννησιν τοῦ μέλλοντος νὰ τεχθῇ Βασιλέως. Εἶναι οἱ πρῶτοι σταθμοὶ τὰ πρῶτα χωρία, εἰς ἃ ἦλθεν ἡ ἀγγελία ὅτι εἰς τὴν ἐγγὺς Βηθλεὲμ τὴν γῆν Ἰούδα, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τούτων, εἶναι οἱ πρῶτοι σπεύσαντες νὰ ἴδωσι τὸν τεχθέντα Βασιλέα !

Ὦ ! ἠθικὸν μεγαλεῖον ἱστορικῶν γεγονότων καὶ ἀναμνήσεων !

Εἶσθε λοιπὸν σεῖς οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς γῆς εἰς οὓς ἦλθεν ἡ ἀγγελία τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ! Εὐλαβῶς πατοῦμεν τὰ ἱερά σας ἐδάφη καὶ ἀνοίγομεν ὅσον περισσότερον δυνάμεθα τοὺς ὀφθαλμούς μας ὅπως ὅσον περισσότερα μέρη καὶ ἱερὰ τοπία ἴδωσιν οἱ ὀφθαλμοι μας.

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΡΑΧΗΛ

Δεξιὰ τῆς ὁδοῦ ὀλίγον μετὰ τὰ χωρία ταῦτα εὕρηται χθαμαλὸν ἀναξίας τέχνης λευκὸν τρουλλωτὸν οἰκοδόμημα. Εἶναι ὁ τάφος τῆς ὡραίας Ῥαχὴλ τῆς δευτέρας συζύγου τοῦ Ἰακώβ, ἥτις κατὰ τὴν ἁγίαν Γραφὴν (Γεν. λέ.) ἐκ Μεσοποταμίας μεταβαίνουσα εἰς Χεβρὼν καθ' ὁδὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐφραθᾶ(=Βηθλεὲμ) μετὰ δυστοκίας γεννήσασα τὸν Βενιαμὶν ἀπέθανεν ὁ δὲ Ἰακὼβ ἔθαψεν ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ.

Καὶ ἡ θέσις αὕτη συμφωνεῖ πληρέστατα πρὸς τὴν ἁγίαν Γραφήν. Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτήτων δὲ χρόνων τοῦ Χριστιανισμοῦ Χριστιανοὶ καὶ μετ' αὐτοὺς Ἰουδαῖοι καὶ Μωαμεθανοὶ ἀπὸ κοινοῦ σέβονται τὸ ἀπόριτον καὶ λιτὸν τοῦτο τῆς Γεννήσεως μνημεῖον !

Κατερχόμεθα τῆς ἁμάξης,ἐκ τῆς θυρίδος βλέπομεν τὸ κεκλεισμένον τοῦτο μνημεῖον καὶ ἀνοίγων τὴν Ν. Διαθήκην συγκεκινημένος ἀναγινώσκω. «Φωνὴ ἐν Ραμᾷ ἠκούσθη θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν».

Δώδεκα μεγάλοι ὀγκώδεις πέτραι, εἰς ἀνάμνησιν τῶν 12 φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὑψοῦντο ἄλλοτε εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ μνημείου τῆς ὡραίας Ῥαχήλ.

ΒΗΘΛΕΕΜ

Ὦ ! οἶκε τοῦ Εὐφραθᾶ, (Βηθλεὲμ).

Ὦ ! γῆ ἁγία ἥτις διετάχθης νὰ εὐτρεπίσῃς τὸν οἶκον ἐν ᾧ μέλλει νὰ τεχθῇ τὸ θεῖον βρέφος !

Οἵα σύμπτωσις ! Βηθλεὲμ ἑβρ. σημαίνει ***οἶκος ἄρτου*** καὶ τί ἄλλο εἶναι ὁ Σωτὴρ ἐπὶ τῆς φάτνης ἢ ὁ ἅγιος ἄρτος ἐπὶ τοῦ δισκαρίου τῶν Χριστιανῶν ;

Εἶναι σύμπτωσις ; εἶναι προφητεία ; εἶναι τυχαῖον ξύμβημα ; μάλιστα, λέγομεν καὶ ἡμεῖς τυχαῖον ξύμβαμα, ὅσον τυχαῖον ξύμβαμα εἶναι τὸ ἔργον τῆς θείας Δημιουργίας, ἡ ἐμφάνισις καὶ ἐξάπλωσις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὸν κόσμον.

Τρέμων ἐκ θείας συγκινήσεως φιλῶ πρῶτον τὰς πέτρας τοῦ Ναοῦ μεθ' ὃ εἰσέρχομαι εἰς τὸν θεῖον Ναόν. Συνακολουθεῖ ἡ σύζυγος προηγουμένη εἰς τὸ αἴσθημα τῆς θείας εὐλαβείας καὶ κατανύξεως.Εἴμεθα σιωπηλοὶ βλέπομεν, μόνον βλέπομεν διὰ τῶν νοερῶν ὤτων ζητῶ νὰ ἀκούσω τοὺς κλαυθμηρισμοὺς τοῦ θείου βρέφους.

Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ

Ἀλλ' ὦ ! φρίκη. Εἰσερχόμεθα, εἶναι Μεγάλη Παρασκευή ! Καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν σπαργάνοις βρέφους βλέπομεν τὸν Ἰησοῦν τέλειον Ἄνδρα ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ !

Εἶναι ὁ σκοπός, εἶναι τὸ τέλος δι' ὃ ἐγεννήθη εἶναι τὸ ***Ἀρνίον*** τῆς Ἀποκαλύψεως τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον πρὸ καταβολῆς κόσμου !

Ἀριστερᾷ παρέκει ἐν γωνίᾳ τινὶ οἱ ἀγαθοὶ Ἀρμένιοι προετοιμάζουσι τὸν ἐπιτάφιον τους. Πάντα τὰ ἔθνη περιστοιχοῦσι τὴν φάτνην, τὸ ἅγιον Σπήλαιον, τὴν Βηθλεὲμ ἐν ᾗ ἐπεφάνη τὸ Ἄστρον τοῦ Ἰακὼβ καὶ Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους ἡ προσδοκία τῶν Ἐθνῶν ὁ Μεσσίας τῶν Ἑβραίων ὁ ΑΛΛΟΣ τοῦ Σωκράτους·Ο Ο Ο ὑπὸ ποικίλα Ο ἀναμενόμενος Σωτὴρ τοῦ Κόσμου !

Γονυπετοῦμεν οὐχὶ πλέον ἐπὶ τῆς φάτνης, ἀλλὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καταφιλοῦμεν πρῶτον τὸ ξῦλον τούτου, μεθ' ὃ τοὺς πόδας τοῦ προσπαγέντος Σωτῆρος !

Μυστήριον ἡ Σταύρωσις !

Μυστήριον ἡ Σάρκωσις !

Ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον ψάλλει ἡ Ἐκκλησία !

Καὶ ἐὰν ἡ Ἐκκλησία ψάλλει οὕτως πῶς διερμηνεύσω ἐγὼ τὸ μέγα μηδὲν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν αἰώνων !

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΣΠΗΛΑΙΟΝ

Δύο κλίμακες ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ Ναοῦ τούτου, ὃν ἤγειρεν ἡ εὐσέβεια τῆς Μητρὸς τοῦ πρώτου Χριστιανοῦ Αὐτοκράτορος, ὁδηγοῦσιν εἰς τὸ ὑπὸ τὸν Ναὸν εὑρισκόμενον ἅγιον σπήλαιον (12.40 γ'. μ. Χ. 3.90), ἐν ᾧ ἐκ τῆς ἁγιωτάτης Παρθένου ἐτέχθη ὁ ΚΥΡΙΟΣ. Τρέμοντες κατερχόμεθα. Οἱ ὀφθαλμοί μου δὲν κλείουσι, εἰς κάθε κλείσιμον τῶν βλεφάρων, ἐφοβούμην ὅτι μοι διέφευγον οὐσιώδη ἀντικείμενα.

Κατερχόμεθα κ' ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ***τόπου*** ὅπου πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου ἐφώνησε τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς Εἰρήνη» βλέπω ἐφ' ὅπλου λόγχην τοῦρκον στρατιώτην ! Φρίκη ! Ἐδῶ ἐφ' ὅπλου λόγχη ! Ναὶ ! πρὸ ὀλίγου ἐγένοντο αἱματηραὶ σκηναὶ ὑπὸ τῶν αἰωνίως ἀφορμὴν διδόντων φράγκων εἰς παρεξηγήσεις καὶ τάσεις πρὸς κατοχὴν διὰ τῆς μεθόδου τῶν σκουπισμάτων καὶ τοῦ καθαρισμοῦ !

Ὦ ! Κύριε, δὲν φωτίζεις τὰ ἔθνη νὰ ἀγαπῶσι τὴν Διδασκαλίαν σου, ἀδιαφοροῦντα διὰ τὴν ὑλικὴν κτῆσιν τῶν ὑλικῶν μνημείων, ἅτινα ἐξ ἴσου πρέπει νὰ ἐνδιαφέρουσι σύμπαντα τὸν Χριστιανικὸν Κόσμον μόνον ὡς μνημεῖα τῆς Χριστιανικῆς ἱστορίας, ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης ;

Ο ΑΣΤΗΡ

Ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἁγίαν Τράπεζαν εὕρηται τοποθετημένος ἀργυροῦς Ἀστὴρ ἐφ' οὗ λατινιστὶ ἀναγινώσκομεν.

«Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est. 1717».

Εὐθὺς ὡς εἴδομεν τὸν δυτικῆς προελεύσεως ἀστέρα τοῦτον μετὰ 14 ἀκτίνων ἀμέσως ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν ὅτι ἐν τῇ συνειδήσει καὶ τῇ τέχνῃ τῶν ἀρχαίων Χριστιανῶν ἀπὸ τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Εὐσεβίου καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἦτο τοῦτο τὸ σχῆμα τοῦ φανέντος Ἀστέρος, ἀλλὰ τὸ σχῆμα τοῦ μυστικοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀποκαλύψεως ὅπερ συγχρόνως ὑπεδήλου Ἀστέρα καὶ Πάθος συγχρόνως παρουσιάζεν εἰς τὸν κόσμον τὸν Ἰησοῦν ὡς Ἀρνίον ἐσφαγμένον πρὸ καταβολῆς κόσμου. Καὶ τῷ ὄντι ! Ἐὰν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἐπιθέσῃς τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον τοῦ ἱεροῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ τὸ Χ, ἔχομεν ἀκριβῶς τὸν Ἀστέρα τοῦτον ὅνπερ σύμπασα ἡ πολιὰ ἀρχαιότης ἀνεγνώριζεν ὡς τὸν ἀστέρα ἐν Βηθλεὲμ καὶ οὕτως ἀπεικόνιζον εἰς ἅπασας τὰς παλαιοτάτας ἁγιογραφίας τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

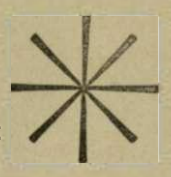

Ἐζητήσαμεν εἴτε τὸν Ναὸν,ἀνεύρομεν ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις ψηφοθετήμασι τὸ σχῆμα ὅπερ ἡμεῖς ἐγνωρίζομεν ὡς ἱστορικῶς διαβεβαιούμενον καὶ ἐγράψαμεν τὴν ἐν τῇ Νέᾳ Σιὼν (1905 τεῦχος δ'.) μετὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ σχημάτων διατριβὴν ἡμῶν δι' ἣν καὶ ἐσχάτως ἔτι ἐπεσπῶμεν τὰς εὐμενεστέρας τῶν κρίσεων ὑπὸ τῶν ξένων σοφῶν Χριστιανῶν ἀρχαιολόγων.

Η ΑΓΙΑ ΦΑΤΝΗ

Αὕτη ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Λατίνους, τὸ μέρος τοῦτο εἰς ὃ καταβαίνομεν διὰ τριῶν βαθμίδων, θεωρεῖται ὡς τόπος ἐν ᾧ ἔκειτο ἡ φάτνη ἐν ᾗ μετὰ τὴν γέννησιν ἀνέκλινεν τὸν Κύριον ἡ θεία Μήτηρ.

Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγγέλου (;) Ὑπόγειος τις θύρα φέρει πρὸς τὰ δεξιὰ εἰς σκοτεινὸν διάδρομον λελαξευμένον ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐν τῷ μέρει τούτῳ εὕρηται παρεκκλήσιον εἰς ὃ λέγεται ὅτι ὁ Ἄγγελος εἶπεν εἰς τὸν Ἰωσὴφ ὅπως παραλάβῃ τὴν Μητέρα καὶ τὸ παιδίον αὐτῆς καὶ φύγῃ εἰς Αἴγυπτον.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

## ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

***Χριστούγεννα. — Φιλανθρωπία.***

Ἡ γείτων καὶ ἀδελφὴ χώρα ἡ Ἰταλία ὑφίσταται φοβερὰν δοκιμασίαν διὰ τὴν ὁλοσχερῆ καταστροφὴν δύο τῶν ὡραιοτέρων της πόλεων· τῆς Μεσσήνης καὶ τοῦ Ρηγίου,ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἀποικιῶν.Τὸ μέγεθος τοῦ δυστυχήματος εὗρεν ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας πάσης τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οὕτω τὰ πάθη δύο ἀθώων πληθυσμῶν συντελοῦν εἰς τὴν συγκίνησιν, εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς πανανθρωπίνου ἀγάπης, ἐν τῇ ἱερᾷ κοινωνίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου. Καὶ οἱ εὐαίσθητοι παρ' ἡμῖν, οἱ ἀφιερώνοντες μικρὰν σκέψιν εἰς τὴν τύχην τῶν ἀναξιοπαθούντων ὁμοίων των, δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ εὕρωσιν ὑψηλότερον τρόπον τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Χριστουγέννων εἰμὴ εἰσφέροντες μέρος τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν τῶν ἡμερῶν τούτων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἰταλίας, διὰ τὰ ἄπειρα ὀρφανά, χήρας, τοὺς δυστυχεῖς ποῦ ἀλλόφρονες ἀπὸ τὸν τρόμον, τὸ ψῦχος, τὴν πεῖναν καὶ τὸν πόνον τῶν ἀπολεσθέντων φιλτάτων των τείνουσιν ἡμῖν τήν χεῖρα ζητοῦντες βοήθειαν.

***Ἡ Ἑλληνικὴ καρδία.***

Κυβέρνησις μὲ βασιλικὸν ὄντως ποσὸν καὶ Δῆμοι, προεξάρχοντος τοῦ Δήμου τῆς πρωτευούσης, μὲ γενναίαν συνεισφοράν, ἰδιῶται ἔδειξαν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ καρδία βαθέως συνεκινήθη ἐκ τοῦ φοβεροῦ δυστυχήματος τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν. Κυβέρνησις δὲ καὶ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν σεισμοπαθῶν τὰς κορυφὰς τῆς χειρουργικῆς ἐπιστήμης τῆς πρωτευούσης μὲ τὰ τελειότερα θεραπευτικὰ μέσα καὶ τοὺς ἀρίστους νοσοκόμους. Ἐλπίζομεν δέ, ὅτι μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ τῆς «Ἀληθείας», ἡ μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐρανων, ἡ δειχθεῖσα μέχρι τοῦδε βραδυκίνητος θὰ ἔχῃ ἐπιληφθῇ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τη5 ἔργου.Καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰσχύει τρὸ πάντων τὸ ***γοργὸν καὶ χάριν ἔχει***, ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ἑταιρίας «ὁ Ἑλληνισμός», ἡ ὁποία ἀνταξία τοῦ ὀνόματος, μὴ περιμένουσα συστάσεις ἐπιτροπῶν, ἔστειλεν ἀμέσως ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς καταστροφῆς χιλιόδραχμον συνεισφορὰν διὰ μέσου τοῦ Ἰταλοῦ Πρέσβεως.

***Αἱ ψυχώσεις τῶν Νεοτούρκων***

Μετὰ τὴν Βοσνιακὴν καὶ τὴν Βουλγαρικήν, εἶνε φαίνεται ἡ σειρὰ τῆς Κρητικῆς ψυχώσεως τῶν Νεοτούρκων. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ ἐπίσημος Κυβέρνησις, ἡ ὑπὸ τὸν Κιαμὴλ δὲν φαίνεται συμμεριζομένη καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰς σωβινιστικὰς ἰδέας τῶν Νεοτούρκων, ἀφοῦ εὐλόγως οὔτε ἔγινε λόγος περὶ Κρήτης εἰς τὸν Σουλτανικὸν λόγον. Ἡ Κρήτη ὄντως εἶνε ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐὰν ἔχουν τι νὰ ποῦν ἂς στραφοῦν οἱ Τοῦρκοι σωβινισταί, οἱ ὁποῖοι διὰ τὸ χαντάκωμα τῆς Τουρκίας, θέλουν ν' ἀντικαταστήσουν τὴν πρώην παραλυσίαν μὲ τὸν οὐχ ἧττον ἀνόητον καὶ ἐπιζήμιον σωβινισμόν, ἀγνοοῦντες, ὅτι τὸ μέλλον τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας κεῖται ἐν τῇ **ἑνώσει** (τῶν διαφόρων στοιχείων) καὶ ὄχι ἐν τῇ **ἀρμοιώσει** ὅπως αὐτοὶ ζητοῦν.

## ΑΛΗΘΕΙΑΙ

ΔΕΝ ΗΞΕΥΡΟΜΕΝ τί καλὸν θὰ προκύψῃ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς συστάσης οἰκουμενικῆς κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ ναυτικὰ ἡμῶν πράγματα. Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν τὰ πορίσματα τῆς ἐργασίας ταύτης νὰ καταλήξουν εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἀποφασιστικὴν δημιουργίαν τοῦ ὀνειροπολουμένου Ἐθνικοῦ Στόλου. Ἐὰν εἰς τὰ στήθη τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων πάλλει ἁγνὴ φιλοπατρία καὶ ὑπάρχει συνείδησις τῶν εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας φέρουν, ἐὰν τὰς ψυχάς των ἐξεγείρῃ κῦμα ὀργῆς καὶ ἐρύθημα ἐντροπῆς βάπτει τὰς παρειάς των διὰ τὴν οἰκτρὰν γυμνότητα εἰς ἣν κα-

τεδίκασαν τὸ Ἔθνος, βεβαίως θὰ προέλθῃ τι ἀγαθὸν ἐκ τῆς ἐπιτροπείας ταύτης. Ἂς συλλογισθοῦν ὅτι δώδεκα ὅλα ἔτη διέρρευσαν ἀπὸ τοῦ 1897, κατὰ τὰ ὁποῖα ***προδοτικώτατα***, ναί, κύριοι ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, ***προδοτικώτατα***, ἐνεκρώσατε τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους — χωρὶς βεβαίως νὰ δώσητε ζωὴν εἰς τὰς ἄλλας. Δώδεκα ἔτη παρῆλθον ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὰ ὁποῖα μόνον Ἕλληνες κυβερνῆται ἠδύναντο νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸν κόσμον διὰ ν' ἀφήσουν νὰ κυλίσουν ὄχι μόνον χωρὶς νὰ οἰκοδομήσουν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ 97, ἀλλ' ἵνα σωρεύσουν καὶ ἄλλα ἐπ' αὐτῶν, ἵνα συμπληρώσουν τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς. Πόσα ραπίσματα, πόσους ἐξευτελισμοὺς, πόσας ταπεινώσεις πόσους ἐμπτυσμοὺς δὲν ἐδέχθη τὸ πρόσωπον τῆς Ἑλλάδος χάρις εἰς τὴν ναυτικήν της προπάντων ἀδυναμίαν καὶ ἐξάρθρωσιν! Καὶ ἂν σήμερον πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν ἐν Τουρκίᾳ κηρύσσεται ἐν ἀπηνεῖ καὶ λυσσαλέῳ διωγμῷ καὶ γλῶσσα καὶ θρησκεία καὶ Ἐθνισμὸς καὶ συμφέροντα, ἂν οἱ Τοῦρκοι μᾶς ὑβρίζουν καὶ μᾶς σαρκάζουν καὶ μᾶς ἀπειλοῦν διὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα, τὸ θράσος αὐτὸ καὶ τὴν προκλητικὴν καὶ περιφρονητικὴν πρὸς ἡμᾶς στᾶσιν ἀντλοῦσιν ἀπὸ τὸ θέαμα τῆς γυμνῆς καὶ ἀόπλου κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν Ἑλλάδος! Ἄλλη θὰ ἦτο ἡ γλῶσσα τῶν Τούρκων καὶ ἄλλαι αἱ πράξεις αὐτῶν ἐὰν ἀπέναντί των εἶχον ἕνα γείτονα ἰσχυρῶς συντεταγμένον, καὶ ἔχοντα τὴν ἡγεμονίαν τῶν θαλασσῶν. Καὶ ἔπρεπε νὰ παρέλθουν τὰ δώδεκα αὐτὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ πολέμου ἐν προδοτικῇ ἀδρανείᾳ ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων, ἵνα τολμοῦν αἱ διάφοροι «Τανὶν» νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἀποστολῆς Τουρκικῶν πολεμικῶν εἰς Κρήτην καὶ κηρύξεως πολέμου κατὰ τῆς Ἑλλάδος!

Τῆς τοιαύτης δὲ καταστάσεως τὴν μεγίστην εὐθύνην φέρει τὸ ὑπουργεῖον Θεοτόκη. Αὐτὸ ἐκυβέρνησε καὶ κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ 3)4 τοῦ διαρρεύσαντος χρόνου, εἰς αὐτὸ ἄρα πίπτει ἡ ὅλη σχεδὸν εὐθύνη. Καὶ ἡ εὐθύνη του εἶναι τοσούτῳ μεγαλειτέρα, καθ' ὅσον ὄχι μόνον οὐδὲν ὑπὲρ τοῦ στόλου ἔπραξε—καὶ ἂς μὴ ἀναφέρουν τ' ἀντιτορπιλλικά, τὰ ὁποῖα οὐδὲν δύνανται ἄνευ νέων ἰσχυρῶν θωρηκτῶν—ἀλλ' οὐδ' ἠδυνήθη κἂν νὰ σχηματίσῃ μίαν ὡρισμένην πεποίθησιν περὶ τοῦ τί δέον γενέσθαι πρὸς δημιουργίαν ναυτικοῦ καὶ ὅτι μεθ' ὅλην τὴν τελευταίαν τριετίαν ἀφ' ἧς συνεχῶς κυβερνᾷ ἔρχεται σήμερον προκληθεῖσα καὶ ζητεῖ τὸν ἔλεγχον καὶ τὰ φῶτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἔρευναν τῶν τοῦ στόλου, λησμονοῦσα ὅτι πέρυσι προσεπάθησε νὰ μᾶς φορτώσῃ τὰ ὑποβρύχια τοῦ Φουρνιέ. Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ἡ παιζομένη κωμῳδία νὰ σταματήσῃ πλέον ἕως ἐδῶ, καὶ νὰ συναισθανθοῦν ἐπὶ τέλους καὶ Κυβέρνησις καὶ Ἀντιπολίτευσις τὴν τρομερὰν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν φέρουσιν ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους ἐὰν ἐξακολουθήσωσι τὴν κωμῳδίαν καὶ δὲν λάβουν ἀποφάσεις καὶ θέσουν αὐτὰς εἰς ἐνέργειαν ἐντὸς αὐτῆς τῆς Συνόδου, ἀποφάσεις – βάσεις σοβαρᾶς ναυτικῆς προπαρασκευῆς τῆς Χώρας. Ἂς συλλογισθοῦν ποίου εἴδους φρικώδης τραγῳδία δύναται αἴφνης νὰ διαδεχθῇ τὴν κωμῳδίαν, ἡ ὁποία ἀναισθήτως καὶ ἀναισχύντως παίζεται ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν εἰς βάρος τῶν ἱερωτάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμφερόντων. Δὲν θὰ ἦσαν πλέον Ἕλληνες πολιτικοί, ἀλλὰ Βούλγαροι Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνεχόμενος αὐτοὺς καὶ τὴν κατάστασιν αὐτὴν θ' ἀπεδείκνυεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα ἔπαυσε νὰ ρέῃ εἰς τὰς φλέβας του!

***

ΚΑΛΜΕΙΑΝ νίκην θεωροῦμεν τὴν νίκην τοῦ καθημερινοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου δημοσιεύσαντος πανομοιότυπον δήλωσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς δὲν ἠννόει τοὺς δημοσιογράφους ἀλλὰ...τοὺς θορυβοῦντας ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ θεωρείῳ! Καὶ ὅμως ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καθαρὰ και ξάστερα εἶπεν εἰς τοὺς πρακτικογράφους νὰ πᾶνε εἰς τὰ γραφεῖα τους διότι ἐκεῖ εἶνε Βουλή! Καὶ ὁ κατὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν ἐξαγγελθεὶς ἀπὸ τοῦ προεδρείου καὶ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς Φιλιππικὸς ἢ ἐξάψαλμος κατὰ τοῦ τύπου; Καὶ αὐτὸς ἀπηυθύνετο πρὸς τοὺς θορυβοῦντας καφεπώλας;... Ὁ Τύπος ὑβρίσθη— ἐκεῖνος ποῦ ὑβρίσθη—ἀφοῦ αὐτὴ εἶνε ἡ ἀντίληψις τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων καὶ ἡ ἱκανοποίησις ἔπρεπε νὰ τοῦ δοθῇ ἐκεῖθεν ὁπόθεν ὑβρίσθη, τοὐτέστι ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Οὕτως ἱκανοποιηθησαν πέρυσι καὶ οἱ Βερολινέζοι δημοσιογράφοι. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ὅτι διὰ τὴν δοθεῖσαν δῆθεν ταύτην ἱκανοποίησιν ἐκ τῶν ἀντιθαλάμων ὁ καθημερινὸς Τύπος ἐξέρχεται μὲ ἠλαττωμένον τὸ γόητρον του!

Ἡμεῖς εἴχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι εἰς τὴν προσβολὴν ὁ τύπος δὲν ἔπρεπε ν' ἀπαντήσῃ διὰ τῆς ἀπεργίας παραβαίνων οὕτω στοιχειώδη ὑποχρέωσίν του πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην νὰ τὴν διαφωτίζῃ ἐν κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι περὶ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ γινομένων. Ἔπρεπε ἐμμένων εἰς τὸ καθῆκον του ν' ἀντεπεξέλθῃ δι' ἄλλων μέσων κατὰ τῶν προσβαλόντων αὐτὸν καὶ νὰ προκαλέσῃ πανηγυρικὴν τὴν ἀνάκλησιν τῶν προσβολῶν ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ. Ὁ τύπος ἀτυχῶς ἐπροτίμησε τὴν ἀνελευθέραν καὶ ψοφοδεῆ τακτικὴν τῶν παρασκηνίων καὶ ἀντιθαλάμων! Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι αἱ ὕβρεις μένουν.

### ΕΘΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

## ΤΑ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ

Τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀτυχῶς ἕνεκα τῆς ἀξιοθρηνήτου στάσεως τοῦ ἐκπτώτου Πατριάρχου, ἐπιδιώκοντος διὰ τῶν Ἀραβοφώνων νὰ διατηρηθῇ εἰς τὸν Θρόνον, ἐκτραχύνονται. Διὰ τοῦτο ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ζητήματος, ἣν ἤρχισεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὁ κ. Χρ. Ἠλιόπουλος καὶ τὴν ὁποίαν συνεχίζει σήμερον προκαλεῖ ἔτι μᾶλλον τὸ Ἐθνικὸν ἐνδιαφέρον.

—Ἡ ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ Πατριάρχου ἐκκρεμότης,ἐξηκολούθησεν ὁ κ.Ἠλιόπουλος, πρέπει νὰ λήξῃ ἐντὸς διαστήματος τεσσαρακονθημέρου.Ἤδη ἐξελέγη τοποτηρητὴς ὁ ἅγιος Τιβεριάδος. οἱονεὶ ὑποπατριάρχης, ἐκ τῶν ἀρχιερέων, καὶ κατόπιν θὰ συνταχθῇ ὁ κατάλογος διὰ τὴν ἐκλογήν. Ὁ κατάλογος οὗτος θ' ἀποσταλῇ εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις δικαιοῦται νὰ διαγράψῃ τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οὓς διὰ ποικίλους λόγους δὲν εὐνοεῖ· μετὰ τὴν διαγραφὴν δὲ καὶ τὴν ἔγκρισιν τῶν λοιπῶν, ἐπιστρέφει τοῦτον διὰ τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς ἐκ τούτων, ἥτις ἐνεργεῖται κατὰ τὰ λεπτομερῶς ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κανόνων διατασσόμενα.

— Διὰ τοὺς μέλλοντας ὑποψηφίους;

— Ἐγράφη καὶ αὐτὸ διὰ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως. Ἐξ ὅσων ὅμως γνωρίζω οὐδεμία τοιαύτη εἴδησις διεβιβάσθη ἐξ Ἱεροσολύμων, διότι μόνον εἰκασίαι ὑπάρχουσιν· ὡς πρὸς δὲ τὸν Μακαρ. Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιον, ἡ γνώμη αὕτη δὲν εἶναι νέα, προκειμένου μάλιστα περὶ αὐτοῦ, ὅστις ἀνήκει εἰς τὸν Θρόνον Ἱεροσολύμων (πρὴν Μητροπολ. Ναζαρὲτ) καὶ ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἡ ἐπίσημος ὁμοδοξία τοσαῦτα διέπραξεν, ἐκδικουμένη καὶ φοβουμένη τὸν ἐθνικὸν ἄνδρα.

—Ὁ δὲ ἐκθρονισθεὶς Δαμιανός;

—Βεβαίως, ὅπως καὶ διὰ τοὺς προγενεστέρους του θὰ μεριμνήσῃ ἡ Ἱ. Σύνοδος καὶ περὶ αὐτοῦ παρέχουσα πάντα τὰ μέσα πρὸς ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν· πιθανὸν μάλιστα νὰ παραχωρηθῇ αὐτῷ ἢ ἡ προσφιλής του ἔπαυλις «κατὰ Μόνας» ἢ ἡ «ἔπαυλις Βενιαμίν» ἐὰν διαμείνῃ, ὡς πιστεύω, ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ δὲν ἀπέλθῃ ἀλλαχοῦ ὅπως ἐφησυχάσῃ, ὡς ὁ πολὺς Νικόδημος, διαμένων ἐν Χάλκῃ Κων)πόλεως, καὶ ὃν μάλιστα ἐπεσκέφθην ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἀγχιάλου—ἐπίσκεψις ἥτις ὁμολογῶ ὅτι δὲν μ' ἐνεθουσίασε.

— Ὡς πρὸς τὴν ἐν συνόλῳ ἐθνικὴν κατάστασιν τοῦτο εἶναι ἐπιζήμιον;

— Γενικῶς ναί· ἀλλὰ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ προηγηθῶσιν ὡρισμέναι γνώσεις, ἵνα μὴ γράφωνται ἀβασανίστως σκέψεις ἀδικοῦσαι τὴν Ἁγιοτ. ἀδελφότητα, ὡς ἀκαίρως προδᾶσαν κατὰ τὰς τοιαύτας κρισίμους ἐθνικὰς περιστάσεις εἰς τοιαύτην ἀπόφασιν. Δι' ἄλλα ζητήματα, ὡς π. χ. τὸ τῆς Κύπρου τοιαύτη μομφὴ δικαιολογεῖταί πως, ἂν καὶ ἐφανατίσθησαν τὰ πάθη,καὶ γίνωνται αἴτιοι οὕτω τῆς ἰδίας κατακτήσεως, ὅπως εἰς ἐπίσημον πέρυσι δημοσίαν ἀγόρευσίν μου ἐκεῖ τοῖς εἶπον· ἐνταῦθα ὅμως πρόκειται περὶ τοῦ σπουδαιοτέρου καὶ σοβαροτέρου ζητήματος διὰ τὴν Σιωνίτιδα ἐκκλησίαν, τοιοῦτον δὲ εἶναι τὸ τῶν Ἀραβοφώνων, ὅπερ οὔτε ἀναβολὴν οὔτε ἐκκρεμότητα ἐπιδέχεται, ἀφοῦ πρόκειται περὶ ὅρου ὑπάρξεως, περὶ δυνάμεως, τέλος, ἥτις μὲ ὅλην τὴν ἐπιφυλακτικότητα, μεθ' ἧς πρέπει τις περὶ αὐτῆς νὰ ὁμιλῇ, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ἐκεῖ οὐσιαστικῆς δράσεως, δυνάμεως, ἀφ' ἧς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συμφέρει ν' ἀποσπασθῶμεν καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ν' ἀπομακρύνωμεν ἡμᾶς, ἐγκαταλείποντες εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν αὐθυπαρξίαν. Αἱ ἀγγελλόμεναι δ' ἤδη παρεκτροπαὶ καὶ θορυβώδεις ἀποδοκιμασίαι ἐναντίον τῆς Ἱ. Συνόδου, αὐταὶ κατ' ἐμὲ δὲν ἀνάγονται ὡς ἐγράφη εἰς μηχανορραφίας τοῦ πεπτωκότος Πατριάρχου ὑπερτέρου τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀγνοοῦντος ὅτι προκειμένου περὶ ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου καὶ ἐγκριθείσης τῆς καθαιρέσεώς του ὑπὸ τῆς ἐκτάκτου συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος οὐδεμία συμβιβαστικὴ διόρθωσις ἐλπίζεται καὶ οὐδὲν ὄφελος θὰ προσπορισθῇ ἐκτιθέμενος ματαίως. Αἱ ταραχαὶ εἰσὶ συνέπεια τῆς ἐρεθιστικῆς ἐξάψεως διότι ἐνῷ ὁ Δαμιανὸς ἦτο συμβιβαστικὸς ἕνεκα τοῦ ὁποίου τελευταίως γενικὰς σχεδὸν ἀπέκτησεν ἐκεῖ ἀντιπαθειας μὴ ἐπιθυμῶν καὶ μὴ εὑρίσκων σύμφορον νὰ φανῇ αὐστηρὸς, προλαμβάνων δ' οὕτω σοβαρότερα, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῶν ἄκρων, πρᾶγμα ὅπερ φυσικὰ ἀπαρέσκει εἰς τοὺς Ἀραβοφώνους. Τὰ ἄκρα ὅμως ταῦτα εἶναι ἀληθὲς ὅτι θυσιάζουσιν ἤδη τὸν Δαμιανὸν, ἀλλὰ σώζουσι τὴν Σιωνίτιδα ἐκκλησίαν.

ΣΗΜ. Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράφη ἐκ τυπογρ. ἀβλεψίας Πανιερώτατος (προκειμένου περὶ Πατριάρχου) ἀντὶ Μακαριώτατος.

## ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Τὸ παρελθὸν τὸ βλέπομεν μὲ τὸ τηλεσκόπιον, καὶ τὸ παρὸν μὲ τὸ μικροσκόπιον· ἐξ οὗ αἱ φαινόμεναι μεγάλαι ἐλλείψεις τοῦ παρόντος.

***Βίκτωρ Οὐγκὼ***

Ὁ ἀγαπῶν εὐθυμίαν θέλει καταστῇ πένης. Ὁ ἀγαπῶν οἶνον καὶ θήραν δὲν θέλει πλουτήσει.

*(Παρ. Σολομῶντος)*

## Η ΕΛΛΑΣ

### ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Κατέφθασαν ἤδη εἰς Κατάνην τῆς Σικελίας ἡ «Σφακτηρία καὶ ἡ «Κρήτη» κομίζοντα τὰ Ἑλληνικὰ βοηθήματα καὶ τὰς Ἑλληνικὰς ἰατρικὰς ἀποστολάς. Ἡ Κατάνη εὐτυχῶς οὐδὲν ἔπαθε κατὰ τὴν καταστροφὴν ταύτην, ἔχει ὅμως μεταβληθῇ εἰς ἀπέραντον νοσοκομεῖον, χιλιάδων τραυματιῶν τῆς Μεσσήνης καὶ τοῦ Ρηγίου μεταφερθέντων εἰς αὐτήν.

Ἡ Κατάνη ἔχει 90,000 κατ. ἱδρυθεῖσα τῷ 730 π. Χ. ὑπὸ τῶν Χαλκιδέων τῆς Νάξου ἐν τῇ Α. παραλίᾳ τῆς Σικελίας ὑπὸ τὴν ΜΑ. ὑπώρειαν τῆς Αἴτνης, τετράκις κατεστράφη ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπὸ σεισμῶν καὶ ἐκρήξεων τῆς Αἴτνης, καὶ τετράκις ἀνοικοδομηθεῖσα διατηρεῖται καὶ νῦν ἔτι ἀκμαία, ἔχουσα τοποθεσίαν λαμπράν, γῆν εὐφορωτάτην, πολλὰς ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια, πανεπιστήμιον, ἀκαδημίαν, φυσιολογικὰ μουσεῖα, ἀρχαῖα Ρωμαϊκὰ μνημεῖα ἤτοι ἀμφιθέατρον, ᾠδεῖον, ναὸν τῆς Δήμητρος καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπιστημονικὰ καὶ εὐεργετικὰ καταστήματα, διὰ τὰ ὁποῖα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν «ἡ ὡραία» (la bella) καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ τρίτη πόλις τῆς Σικελίας. Καὶ ὑπὸ ἐμπορικὴν ἔποψιν ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα περιέχουσα πολλὰ καὶ διάφορα τεχνικὰ καὶ μηχανικὰ καταστήματα.

## ΑΝΕΚΔΟΤΑ

***Αἱ γραμματισμέναι γυναῖκες.***

Ὁ διάσημος Μπὲν Τζόνσων ἔλεγε ὅτι οἱ ὑπανδρευθέντες Μούσας (γραμματισμένας γυναῖκας) ἀπέθανον τῆς πείνας, καὶ οἱ ἔχοντες αὐτὰς φίλας εὑρέθησαν καλά. Ἡ γνώμη αὐτὴ συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ Διδερὸ ὅτι δηλαδὴ ἕνας μὲ μυαλὰ λόγιος εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ φίλος μιᾶς λογίας γυναικός, ἀλλὰ δὲν πανδρεύεται παρὰ μίαν γυναῖκα ποῦ νὰ ξέρῃ νὰ φτιάνῃ μόνη της ἕνα ποκάμισο. Ἀλλ' ὁ Σαμφὸρ λέγει ὅτι ἔχει τι καλλίτερον νὰ κάμῃ ὁ ἔξυπνος λόγιος δηλαδὴ νὰ μὴ γίνῃ οὔτε ὁ ἐραστὴς τῆς μιᾶς, οὔτε ὁ ἄνδρας τῆς ἄλλης.

***Ἀοιδὸς καὶ αὐτοκράτειρα.***

Ἡ διάσημος ἀοιδὸς Γαβριέλλη εἶχε ζητήσει πέντε χιλιάδας δουκᾶτα ἀπὸ τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσσίας διὰ νὰ τραγουδήσῃ δύο μῆνας εἰς τὴν Πετρούπολιν. Ἡ αὐτοκράτειρα ἀπήντησεν: «Ἀλλ' ἐγὼ δὲν πληρώνω ἔτσι ἀκριβὰ οὔτε τοὺς στρατηγούς μου.» «Τότε, Μεγαλειοτάτη, βάλετε νὰ τραγουδήσῃ ἕνας στρατηγός σας.» Ἡ Αὐτοκράτειρα ἐπλήρωσε τότε τὰς 5 χιλ. δουκάτα.

## Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Βαθὺ σκοτάδι ἁπλώθηκε σ' ὅλη τὴν Οἰκουμένη
μ' ἄγρια λύσσα ἔτρεχεν γυμνὴ ἡ Ἁμαρτία,
ὅπου περνοῦσεν ἔτρεμεν ἡ γῆ λαχταρισμένη
κ' ὁ κόσμος ὅλος ἐπνίγετο μέσ' στὴν ἀκολασία!

—

Κατακλυσμὸς διαφθορᾶς ἐπλάκωσε τὴ φύσι
τό μῖσος καὶ ἡ ἀσέβεια τόν κόσμο ν φαν

—

Καὶ μέσα στῆς ἀνομίας τὴν τόση παραζάλη
ξάφνω ἀπούηνΑνατολὴ ἄστρο λαμπρόπροβάλλει
Ἅπλωσε χέρι εὐσπλαχνικό ψηλὰ ἀπ' τὰ οὐράνια
κ' ἐσκόρπισε παρηγορὰ στοῦ κόσμου τὴν ὀρ-
[φάνια!

—

Μέσα στὴ φάτνη ταπεινός ὁ Λυτρωτὴς γεννιέται
κ' ἀπό Ἀγγέλους καὶ Σοφοὺς μὲ σέβας προσκυ-
[νιέται.
Στὸ Σπήλαιο γεννήθηκε ταπείνωσι νὰ δείξῃ,
καὶ τὴν ὑπερηφάνεια 'στὴν Ἄβυσσο νὰ πνίξῃ!..

—

«Ἀγάπη!..» ἐβροντοφώνησε στόν θεῖον του τόν
[Νόμο
κι' ἐβάδισε στό Γολγοθᾶ μὲ τόν Σταυρόν στόν
[ὦμο!
Τέλος γιὰ τὴν ἀγάπην μας πληγώνεται στὰ
[στήθεια
ἀναστηλώνει τὴν Τιμὴ κι' ἔλαμψεν ἡ Ἀλήθεια!

**Γεώργ. Δ. Κελεπούρης**

## ΟΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ Δεκέμβριος 1908.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Ὁ ἐκ Μεσολλογίου διατριβογράφος, ὁ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου σοφισθεὶς νὰ συναγάγῃ συμπεράσματα ἐπιβαρυντικὰ διὰ τοὺς ἐκ δημοδιδασκάλων Ἐπιθεωρητὰς καὶ ἀτομικῶς διὰ τὸν κ. Στ Καταιβάτην πολὺ ἄσχημον ἔδαφος ἐξέλεξεν, ἵνα χύσῃ τὸ δηλητήριόν του. Ἡ μέχρι τοῦδε πολιτεία τῶν τοιούτων Ἐπιθεωρητῶν ἀπέδειξε περιτράνως πρὸς τοὺς γνωρίζοντας νὰ ἐκτιμήσουν τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν, ὅτι εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους ἁρμόζει τὸ ἀξίωμα τοῦτο Μόνον οἱ τοιοῦτοι Ἐπιθεωρηταὶ γνωρίζουν τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ μετ' ἀγάπης καὶ σκοπίμως ἐπιτελοῦν αὐτήν. Οἱ ἐκ τῆς Μέσης προσερχόμενοι –πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων– ξένο. ὄντες πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ἀσυνειδήτως καὶ τοπικῶς ἐπιτελοῦντες αὐτὸ ἀπέτυχον τοῦ προορισμοῦ των καὶ ἀπέδησαν ἄχθος ἀφόρητον καὶ ἐπιβλαβέστατον εἰς τὴν Δημοτ. Ἐκπαίδευσιν.

Συγκεκριμένως δὲ ὁ κ. Καταιβάτης οὐ μόνον μετ' ἄκρας φιλοπονίας, εὐσυνειδησίας καὶ ζήλου ἐπιτελεῖ τὸ καθῆκον του διακριθεὶς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐν Μεσολογγίῳ καὶ ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ μετ' ἀσυνήθους θάρρους προασπίζει τὸν κλάδον του ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τῆς πολιτικῆς. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τὴν ἰσχύουσαν ἐν Μεσολογγίῳ πολιτικὴν νὰ πλιατσικολογῇ ἐπὶ τῶν Σχολείων ἐπροκάλεσε τὴν ὀργὴν μελῶν τινων πολιτευομένων τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ τοῦτο ἐζήτησε μόνος του νὰ μετατεθῇ ἐκεῖθεν. Ἄλλοι εἶναι οἱ ἐν παρανομίαις διαβιοῦντες καὶ τοὺς διδασκάλους ἐξευτελίζοντες καὶ διὰ τοῦτο διὰ βοῆς ἀποπεμπόμενοι. Καὶ τοὺς τοιούτους τοὺς γνωρίζει πολὺ καλὰ ὁ ἐκ Μεσολογγίου διατριβογράφος.

Μεθ' ὑπολήψεως

Β. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

# ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ -- Η ΒΗΘΛΕΕΜ

Ἡ γεραρὰ καὶ πολυϋμνητος Σιὼν μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτῆς πολυτίμου ἱεροῦ,

Ἁγιογραφικὴ παράστασις ἐκ χειρογράφου ΙΒ' αἰῶνος, ἐν ᾗ παρίσταται ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ ρητὸν τοῦ Ψαλμοῦ ΠΣΤ' 4 5: «Ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ».

Ἐν τῇ μονογραφίᾳ ταύτῃ οἱ ἔξω τῆς πόλεως περιστάμενοι παριστῶσι τοὺς ἀλλοφύλους· ἡ πόλις ἡ Βηθλεὲμ καὶ τὸ νήπιον τὸν γεννηθέντα Ἰησοῦν.

Εἶνε πολὺ περίεργοι αἱ κατὰ γράμμα ἁγιογραφικαὶ αὐταί παραστάσεις περὶ ὧν ἱκανὰ ἀναφέρει ἐν τῇ «Ἁγιογραφίᾳ» αὐτοῦ ὁ κ. Λαμπάκης.

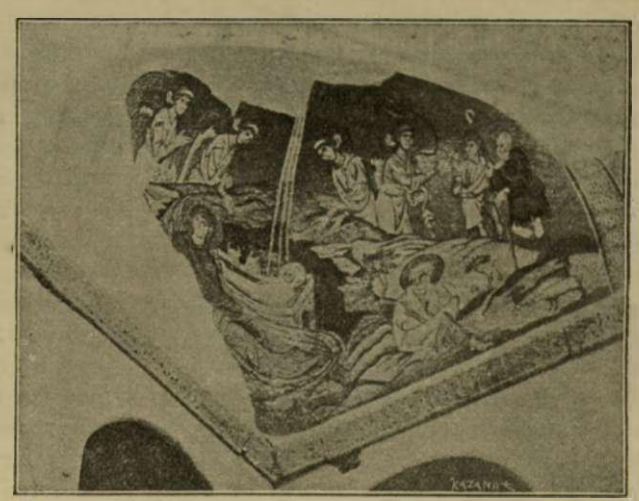

Ἡ θαυμασία ἐν τῇ Μονῇ Δαφνίου μουσειακὴ παράστασις τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος περὶ ἧς ὡς καὶ τριῶν ἄλλων, ἐπιστημονικωτάτη περιγραφὴ ὑπό τοῦ κ. Λαμπάκη θέλει δημοσιευθῇ προσεχῶς.

## ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

***Ὑπὸ Ν. Χ. ΑΜΒΡΑΖΗ Καθηγητοῦ.***

«Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον! ΘΕΟΣ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ ΕΝ ΣΑΡΚΙ» (Α'. Τιμόθεον γ'. 16).

Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί! Ἰλιγγιῶδες τὸ ὕψος καὶ ἀπροσπέλαστον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν! Ὁ νοῦς σκοτίζεται, ἡ φιλοσοφία ἀπορεῖ, ἡ ἱστορία ἀποκτᾷ ἓν βέβαιον καὶ σταθερὸν κέντρον, περὶ ὃ περιστρέφονται ὅλα τὰ γεγονότα τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ἀνθρωπίνη καρδία πληροῦται εὐγνωμοσύνης, ἀγάπης καὶ ἐλπίδων. Κατῆλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ μέχρι τῶν ἀνθρώπων, ἵνα μέχρι τοῦ Θεοῦ ἀνυψώσῃ τοὺς ἀνθρώπους! Οἱ ἄγγελοι ψάλλουν τὸν χαρμόσυνον ἐπὶ τῇ γεννήσει Του ὕμνον· ἐπὶ τῇ γεννήσει τίνος; τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ πρὸ αἰώνων ἅμα τῷ Θεῷ συνυπάρχοντος. «Ἐν ***ἀρχῇ*** ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ΘΕΟΣ ἦν ὁ Λόγος...πάντα δι' Αὐτοῦ ἐγένετο...ἐν Αὐτῷ ζωὴ ἦν». Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χάριτος ταύτης τοῦ Λόγου; Ἡ υἱοθεσία· «Ὅσοι δὲ ἔλαβον (ἐδέχθησαν) Αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ***τέκνα Θεοῦ γενέσθαι***...οἳ οὐκ' ἐξ αἱμάτων .....ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν». (Ἰωάν. Α'. 1—14).

Ὁ ἀγγελικὸς ὕμνος πρὸς τίνα ἀπευθύνεται; Πρὸς τὸν γεννηθέντα Λόγον τοῦ Θεοῦ. «Σύ, ὦ Χριστέ, εἶσαι ***δόξα*** τῷ ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ***εἰρήνη*** ἐπὶ γῆς καὶ ***εὐδοκία*** ἐν ἀνθρώποις». (Λουκᾶ, Β'. 14). Διατί; Διότι μόνον ἡ ἀπόλυτος θρησκευτικὴ ἀλήθεια, ἣν ἐκήρυξε μόνος ὁ Χριστός, ἡ τελειοτάτη καὶ ἀπρόσιτος παντὶ ἀνθρώπῳ τῶν ὅσων ἐδίδαξεν ἐφαρμογὴ ὑπ' αὐτοῦ καὶ μόνου, καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων ἑκούσιος σταυρικὸς θάνατος ἦτο ἡ ***δόξα*** τοῦ Πατρός, δοξαζομένου σήμερον ἕνεκα τοῦ σταυρικοῦ θανάτου, ὑφ' ὅλων τῶν ἐθνῶν, φυλῶν καὶ γλωσσῶν τοῦ κόσμου ἁπανταχοῦ τῆς ὑφηλίου. Ἄλλως τε τοῦτο ἐξήγησεν αὐτὸς ὁ Χριστὸς εἰπὼν πρὸς τὸν Πατέρα «***Ἐγὼ Σὲ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς***» τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ποιήσω. Καὶ νῦν δόξασόν με Σύ, Πάτερ, παρὰ Σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ᾗ εἶχον ***πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ Σοί***» (Ἰωάν. ΙΖ'. 4—6). Ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς Χριστὸς εἶναι μόνον ***δόξα τῷ ἐν Ὑψίστοις Θεῷ***; Εἶναι καὶ ***εἰρήνη*** ἐπὶ τῆς γῆς. ***Εἰρήνευσε*** τοὺς ἀνθρώπους συμφιλιώσας αὐτοὺς μετὰ τοῦ οὐρανίου Πατρός. Παρέσχεν εἰρήνην εἰς τὴν συνείδησιν, γαλήνην εἰς τὰς ψυχὰς τῶν τέκνων αὐτοῦ. Τὰ πρῴην βάρβαρα, ἄγρια, καὶ ἐχθρὰ πρὸς ἄλληλα ἔθνη ὁ Χριστὸς συνδιήλλαξε συνεφιλίωσε καὶ συνήνωσεν εἰς μίαν ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν οὕτως, ὥστε νὰ μὴ διακρίνηται ἐν αὐτῇ τι τὸ ξένον, ἀλλὰ ν' ἀποτελῶσι πάντες μίαν μεγάλην καὶ ἁγίαν ἀδελφότητα, καί περ ἐν ***διαφόροις γλώσσαις*** κηρύττοντες τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ (Πράξ. Β'. 11). Καὶ τοῦτο ἠνόει ὁ Χριστὸς ἐν τῇ ***παραβολῇ τῆς Ζύμης*** (Ματθαίου ΙΓ'.), ἥτις ἔχει τοσαύτην δύναμιν ὥστε νὰ μεταβάλῃ παντοειδῆ ἄλευρα εἰς θρεπτικώτατον ἄρτον, ἐν ᾧ δύσκολον νὰ διακριθῶσι τὰ διάφορα ἐξ ὧν συνίσταται ἄλευρα. Ναί! μόνος ὁ Χριστὸς εἶναι ***εἰρήνη***, ὅπως πνεύματι ἁγίῳ φερόμενος, ἐπροφήτευσε περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ 850 ὅλα ἔτη πρὸ αὐτῆς, ὁ προφήτης Μιχαίας λέγων «Καὶ σύ, Βηθλεὲμ Ἐφραθὰ, ἡ μικρά.. ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅς ποιμανεῖ τὸν Ἰσραήλ...Καὶ οὗτος ἔσται ***εἰρήνη***» (Μιχαίας Ε'. 2—5) Δίκαιον ἄρα εἶχεν ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος γράφων πρὸς Ἐφεσσίους· «Χριστός ἐστιν ἡ ***εἰρήνη*** ἡμῶν, ὁ ποιήσας ***τὰ ἀμφότερα*** (τοὺς Εἰδωλολάτρας καὶ τοὺς Ἰουδαίους) ***ἕν***, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας... ἵνα ***τοὺς δύο*** κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ***ἕνα*** καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν ***εἰρήνην***... καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο ***εἰρήνην*** ἡμῖν, τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς» (Ἐφεσίους Β'. 14—16). Καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, διὰ μόνου τοῦ γεννηθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ὁ προφήτης Ἡσαΐας καλεῖ «***Ἄρχοντα τῆς εἰρήνης***» (Ἡσαΐου Θ'. 6) εἰρηνεύομεν πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῆς ἡμετέρας συνειδήσεως, διότι εἰρηνεύομεν μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ, καθ' ὅσον ἡ εἰρηνοποιὸς αὐτοῦ διδασκαλία ἐφαρμόζεται, ἐκλείπουσιν ἐντελῶς ἡ δουλεία, ἡ τυραννία, ἡ καταπίεσις τῆς συνειδήσεως, ἡ ἔχθρα καὶ ἡ ἀλληλοσφαγή...

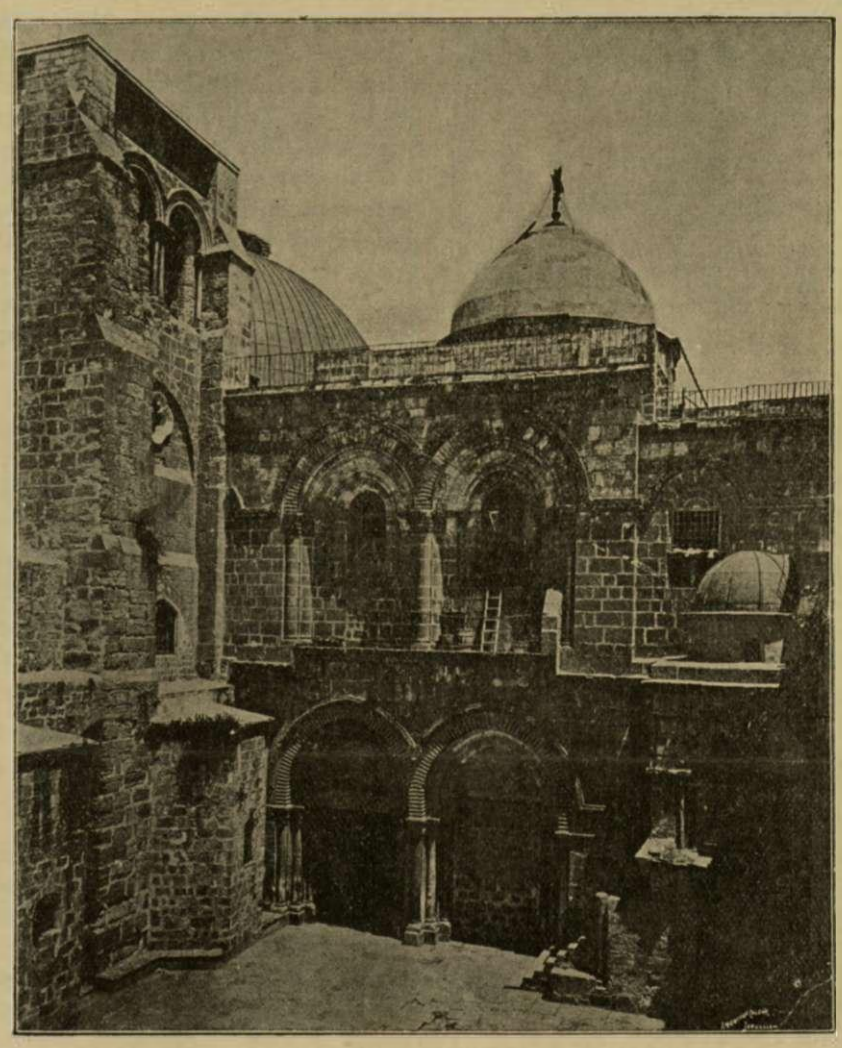

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ

Ἡ κυρίως πρόσοψις τοῦ μεγάλου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἔνθα ὁ Πανάγιος Τάφος, (κάτωθεν τοῦ ἀριστεροῦ θόλου) ὁ Γολγοθᾶς (κάτωθεν τοῦ δεξιοῦ θόλου) ἡ ἀποκαθήλωσις καὶ πάντα τὰ παρεκκλήσια, ἕκαστον τῶν ὁποίων καθιερώθη καὶ δι' ἕκαστον γεγονὸς τῶν παθῶν τοῦ Ι. Χριστοῦ, ὃν ἀπειλοῦν νὰ καταλάβουν οἱ Ἀραβόφωνοι καὶ λειτουργήσουν βίᾳ μὲ τὸν καθαιρεθέντα Πατριάρχην, τὰ Χριστούγεννα.

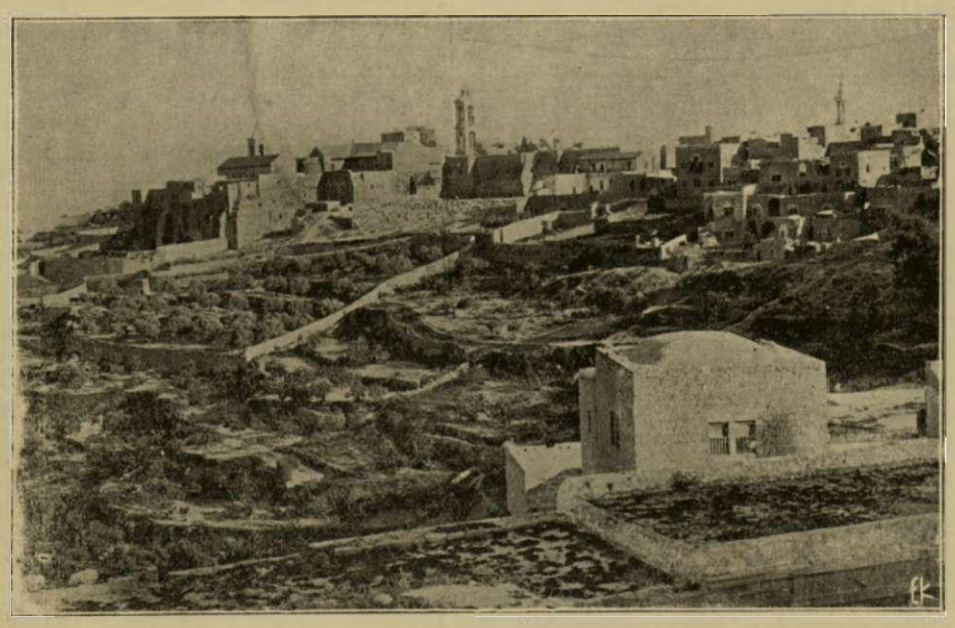

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΕΙΣ ΒΗΘΛΕΕΜ—ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΞΙΟΝ ΑΚΡΟΝ Ο ΠΑΝΣΕΠΤΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

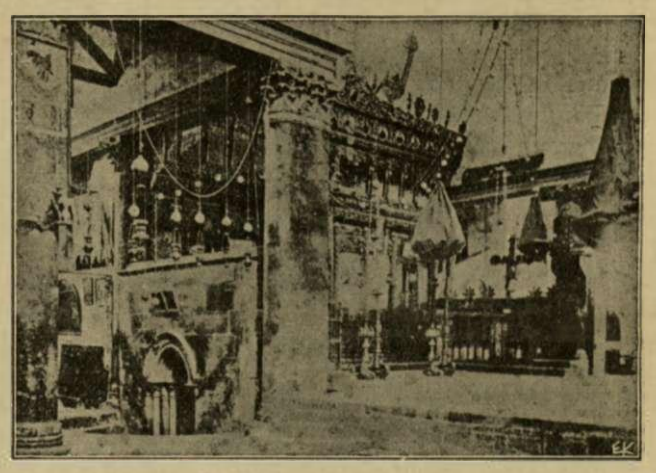

Ἐσωτερικὸν ναοῦ Βηθλεὲμ μετὰ τῆς θύρας πρὸς τὸ Σπήλαιον.

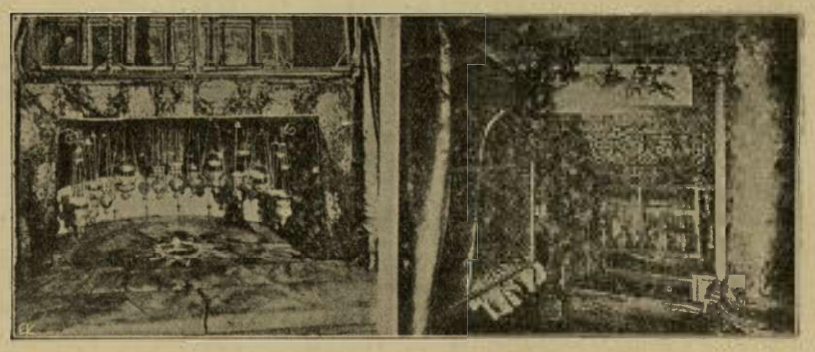

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΚΑΙ Η ΦΑΤΝΗ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

# ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΑΝ ΜΕΣΣΗΝΗΝ

## Η ΠΟΛΙΣ Η ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΛΕΟΝ

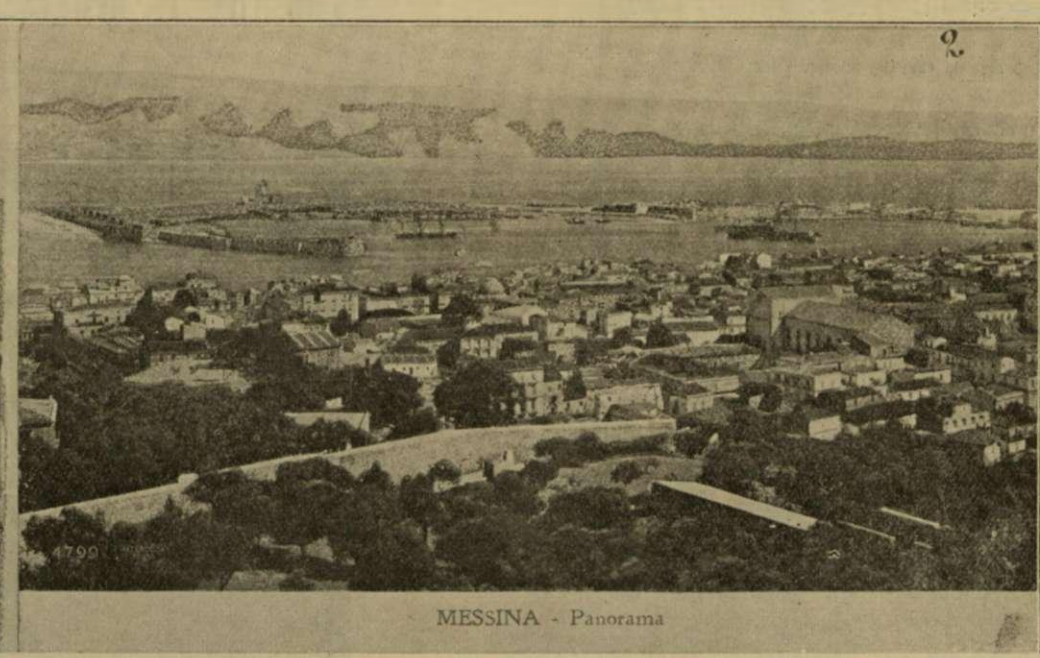

1. Ἡ ὁδὸς Γαριβάλδη καὶ ἡ Ναυτικὴ Πύλη τῆς Μεσσήνης, ἐρείπια σήμερον. 2. Πανόραμα τῆς πόλεως καὶ τοῦ λιμένος πρὸ τῆς καταστροφῆς. 3. Ἡ λεωφόρος Βίκτωρος καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ποσειδῶνος, τὸ ὁποῖον μόνον ἔμεινεν ὄρθιον. 4 Τὸ δημαρχεῖον τῆς Μεσσήνης, τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι μόνον ἔμειναν ὄρθιοι. 5. Ἄποψις τῆς Κατάνης μὲ τὴν Αἴτναν εἰς τὸ βάθος. εἰς τὸν λιμένα τῆς ὁποίας κατέπλευσαν τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα. 6. Ἄλλη ἄποψις τῆς Κατάνης, ἡ πλατεῖα καὶ ἡ Μητρόπολις.

Ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς Χριστὸς εἶναι καὶ ἐν ἀνθρώποις ***εὐδοκία***. Ἡ θεία Αὐτοῦ ἐνανθρώπησις ἀποδεικνύει τὴν ἄπειρον εὐμένειαν καὶ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς. «Τοσούτῳ γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκε, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάννου Γ'. 16)

Ποῖα τὰ εὐεργετήματα τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος; Πολλὰ καὶ ποικίλα. Συνδιήλλαξε τοὺς διαφόρους λαοὺς εἰς μίαν Ἐκκλησίαν, ἡγίασε τὴν οἰκογένειαν, ἐξύψωσε τὴν γυναῖκα, κατέρριψε τοὺς θρόνοτς τῶν τυράννων τῆς γῆς, κατήργησε τὴν δουλείαν, ἔφερε τὴν πραγματικὴν ἰσότητα καὶ ἀδελφότητα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐξημέρωσε τὰ ἤθη, ἐδίδαξε καὶ ἐπραγματοποίησε τὸ ἔλεος καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν, ὧν ἀποτέλεσμα τὰ πτωχοκομεῖα, βρεφοκομεῖα, νοσοκομεῖα καὶ ἄλλα εὐεργετικὰ καθιδρύματα, μετερρύθμισεν ἐπὶ τὸ φιλανθρωπότερον τοὺς σκληροτάτους Ῥωμαϊκοὺς νόμους, καὶ ἔδειξεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ὑπερτάτην αὐταπάρνησιν καὶ θυσίαν ὑπὲρ παντὸς καλοῦ. Εἶναι ταῦτα ἀληθῆ; Ναί! Τὸ μαρτυρεῖ διαῤῥήδην ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, ἥτις μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν Χριστόν:

«Σὺ τὰ ἄτομα, τοὺς οἴκους καὶ τὰ Ἔθνη [ἀναπλάττεις,
Σὺ τοὺς Καίσαρας διώκτας εἰς προμάχους [μετατρέπεις,
Σὺ τὰ γένη τῶν εἰλώτων τῆς δουλείας [ἀπαλλάττεις,
Σὺ ἱδρύεις νέους κόσμους, καὶ τοὺς πάλαι [ἀνατρέπεις!».

Δύναται ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἔχῃ πραγματικὴν πρόοδον, ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ; Ὑλικὴν πιθανόν. Πνευματικὴν καὶ ἠθικήν, οὐδέποτε.

«Δύναται νὰ προοδεύῃ ὑλικῶς ἡ κοινωνία, νὰ εὑρίσκῃ νέους κόσμους. πλὴν θὰ ἕρπῃ [διὰ βίου,
Θὰ κυλίητ' ἐν τῇ ὕλῃ, καὶ θὰ ζῇ ἐν δυ- [στυχίᾳ,
Ἂν τὸ φῶς δὲν τὴν φωτίζῃ τοῦ σεπτοῦ [Εὐαγγελίου».

Μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία τοσούτων αἰώνων, ὅτι μόνον διὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ ***τὸ δόγμα τῆς ἰσότητος*** ἐφηρμόσθη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων; Ναί! καὶ διὰ τοῦτο εὐγνωμόνως ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν Χριστόν:

«Τῆς ἰσότητος τὸ δόγμα καθιέρωσας τῇ [κτίσει,
«Σὺ οὐκ ἔστ' Ἕλλην, εἶπες, οὔτε δοῦλος, [οὔτε Σκύθης,
«Ἀλλὰ πάντες ***μία ποίμνη, πάντες ἀ- [δελφοὶ καὶ ἴσοι,***
«Ὑπὸ πάντων δὲ τιμᾶται ὁ σοφὸς καὶ [Χρηστοήθης».

Μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία, ὅτι πλῆθος Ἐθνῶν, φυλῶν, λαῶν καὶ γλωσσῶν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου τσῦ γεννηθέντος Χριστοῦ ἀπηρνήθησαν τὰ εἴδωλά των, τὰς μακροχρονίους συνηθείας των, τὴν ἀγριότητα καὶ βαρβαρότητα αὐτῶν, καὶ ἀπετέλεσαν μίαν εἰρηνικὴν Ποίμνην, ἧς Ποιμὴν εἶναι ὁ γεννηθεὶς μέγας Σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός; Ναί! ἀναφωνεῖ ἡ ἱστορία, αὐτὴ ἐρωτῶσα καὶ αὐτὴ αὕτη ἀποκρινομένη διὰ τῶν ἑξῆς:

«Τίς τοὺς Γότθους, τίς τοὺς Σκύθας, τίς τὰ γέ- [νη τῶν Βανδάλων

«Τίς Ἰάπωνας καὶ Σίνας καὶ Ἀφρικανοὺς [φωτίζει ;
«Τίς ἐξανθρωπίζει αἴφνης τὰς φυλὰς τῶν [Κανιβάλων ;
«Τίς τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων ἡμεροῖ κ' [ἐξευγενίζει ;

—

«Ἱλαρὸν ἀγάπης φέγγος ! δύναμις Εὐαγ- [γελίου !
«Πυρὸς ἄνευ, ἄνευ ὕλης, βίας ἄνευ καὶ [σιδήρου,
«Σὺ τὸ θέλημα εἰς πάντας ἐπιβάλλεις τοῦ [Κυρίου,
«Καὶ τὸ πᾶν ἀρωματίζεις δι' εὐωδεστάτου [μύρου!».

—

«Εἴθε ! μυριάκις εἴθε ! ἡ ἁγία τοῦ Κυρίου
«Αἴτησις πρὸς τὸν Πατέρα νὰ ἐκπληρωθῇ, [καί μία
«Νὰ φανῇ ὁ Κόσμος ποίμνη διὰ τοῦ [Εὐαγγελίου,
«Καὶ ἀνὰ τὴν γῆν νὰ λάμψῃ τοῦ Χριστοῦ [ἡ βασιλεία !.

—

Πεντακόσια περίπου ἔτη πρὸ τῆς τοῦ Σωτῆρος γεννήσεως ὁ μέγας Προφήτης Δανιὴλ ἀφῆκεν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ἐξ ἧς παρέλαβε καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, τὰς προφητείας αὐτοῦ, ἐν αἷς, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἡ ἑξῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ. «Ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ***ὡς υἱὸς ἀνθρώπου*** ἐρχόμενος, καὶ ἕως ***τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν*** ἔφθασε. Καὶ Αὐτῷ (τῷ Υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου) ἐδόθη ἡ ἀρχὴ, καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι Αὐτῷ δουλεύσουσιν. Ἡ ἐξουσία Αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία Αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται» (Δανιὴλ Ζ'. 13, 14).

Δεῦτε λοιπὸν πάντες οἱ λαοὶ, αἱ φυλαὶ καὶ αἱ γλῶσσαι, λατρεύοντες τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα ὁμοφώνως ἀναφωνήσωμεν πρὸς Αὐτόν· Σὺ εἶ, ὦ Χριστὲ «***Δόξα*** ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ***εἰρήνη,*** ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία !».

Χριστούγεννα τοῦ 1908

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΑΜΒΡΑΖΗΣ
**Καθηγητὴς τοῦ Β'. Βαρβακείου Γυμνασίου καὶ** Πρόεδρος τοῦ Ὀρθοδόξου θρησκευτ. Συλλόγου «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

## ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

# ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΠΟΣ

Οἱ τελευταῖοι θρίαμβοι τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ ἀέρος ἔφερον πάλιν εἰς τὴν μνήμην τὸν Ἴκαρον, τὸν πρῶτον ἀεροδρομέα καὶ πολλὰ χρονογραφήματα ἐγράφησαν περὶ τῶν σκέψεων, τὰς ὁποίας προκαλεῖ ἡ πρόοδος τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ πεδίον τῆς ἀεροδρομίας. Ἀπέναντι τόσων δημοσιευμάτων σαχλῶν πολλάκις γνωστῶν καὶ ἀγνώστων χρονογράφων, ἐσκέφθημεν, ὅτι θὰ ἦτο ἀπόλαυσις διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας ἡ ἀνάγνωσις ἑνὸς διαλόγου τοῦ Λουκιανοῦ, ὁ ὁποῖος ἀκριβῶς φέρει τὸν τίτλον «Ἰκαρομένιππος», ὡς ἐμπνευσθεὶς ἐκ τῆς παραδόσεως τοῦ πρώτου ἀεροδρομέως καὶ ἔχει τὴν σφραγίδα τῆς τελειότητος τοῦ ὕφους, ἡ ὁποία εἶνε ἰδία τῶν Ἑλλήνων κλασσικῶν.

***Μένιππος.***—Ναί, ἦσαν τρεῖς χιλιάδες στάδια ἀπὸ τὴν γῆν ἕως τὴν σελήνην, ποῦ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος μου σταθμός. Ἀπ' ἐκεῖ δὲ μέχρι τοῦ ἡλίου ἀναβαίνει κανεὶς ἄλλας πεντακοσίας περίπου παρασάγγας καὶ ἐντεῦθεν μέχρις αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν ἀνωφερῆ ἀκρόπολιν τοῦ Διός, ἕνας ταχύδρομος ἀετὸς θέλει μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν.

***Ὁ φίλος.***—Τί ἀστρονομικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τί καταμετρήσεις κάνεις μονολογῶν; Πές μου, εἰς τὸ ὄνομα τῶν Χαρίτων, Μένιππε. Ἔχω τώρα καιρὸν ποῦ σὲ παρακολουθῶ καὶ σὲ ἀκούω νὰ λὲς διὰ ἡλίους καὶ σελήνας καὶ νὰ προφέρῃς τὰ παράδοξα αὐτὰ λόγια σταθμοὺς καὶ παρασάγγας.

***Μένιππος.***—Μὴ ἐκπλήττεσαι, φίλε μου, ἐὰν σοῦ φαίνωμαι ὁμιλῶν διὰ πράγματα ὑψηλὰ καὶ οὐράνια. Ὑπελόγια μόνος μου τὸν δρόμον ποῦ ἔκαμα εἰς τὸ τελευταῖόν μου ταξείδιον.

***Ὁ φίλος.***—Τότε φίλε μου, θὰ ἠπῇ ὅτι ἐκανόνιζες τὸν δρόμον σου μὲ τὰ ἄστρα καθὼς οἱ Φοίνικες.

***Μένιππος.*** – Ὄχι τοῦτο, μὰ τὸν Δία, ἀλλ' ἐταξείδευσα ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τὰ ἴδια τὰ ἄστρα.

***Ὁ φίλος.***—Μὰ τὸν Ἡρακλέα ! τότε ὁμιλεῖς διὰ κάποιον ἀτελείωτον ὄνειρον, ἀφοῦ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃς ἐκοιμήθηκες ὁλοκλήρους παρασάγγας.

***Μένιππος.***—Βέβαια, ὄνειρον θὰ νομίσῃς ὅτι σοῦ διηγοῦμαι ἂν σοῦ 'πῶ ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔρχομαι ἀπὸ τὴν κατοικίαν τοῦ Διός.

***Φίλος.***—Τί λές ; Ὁ Μένιππός μας μᾶς φθάνει ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, σταλμένος ἀπὸ τὸν Δία ;

***Μένιππος.***—Καὶ ὅμως ναί, ἐγὼ ἐδῶ ποῦ μὲ βλέπεις φθάνω σήμερα ἀπὸ τὸν μεγάλον Δία, ἀφοῦ εἶδα καὶ ἤκουσα πράγματα θαυμαστὰ· καὶ ἂν δὲν τὸ πιστεύῃς καὶ τοῦτο ἀκόμα θὰ μὲ εὐχαριστήσει ἐξαιρετικὰ, διότι θὰ 'πῇ ὅτι ἡ εὐτυχία μου εἶνε ἀνωτέρα πάσης πίστεως.

***Φίλος.***—Καὶ πῶς θὰ τολμοῦσα ἐγὼ ὁ θνητὸς καὶ ἐπίγειος, νὰ ἀπιστήσω ὦ θεῖε Μένιππε πρὸς ἕνα ἄνθρωπον ποῦ ὑψώθη ὑπεράνω τῶν νεφελῶν καὶ ὁ ὁποῖος διὰ νὰ μεταχειρισθῶ μίαν φράσιν τοῦ Ὁμήρου, εἶνε ἕνας τῶν Οὐρανιώνων; Ἀλλὰ λέγε μου ὅμως, παρακαλῶ πῶς ὑψώθηκες ὑψηλὰ, καὶ ποῦ εὗρες μίαν κλίμακα τόσον ὑψηλήν; Διότι ὡς φαίνεσαι ἀπὸ τὴν ὄψιν σου, δὲν ὁμοιάζεις μὲ τὸν Φρύγα ἐκεῖνον ὥστε νὰ πιστεύσωμεν ὅτι καὶ σένα ἄρπαξε κάποιος ἀετὸς διὰ νὰ ἐκτελῇς κάπου χρέη οἰνοχόου.

***Μένιππος.***—Βλέπω ὅτι θέλεις πάντα νὰ γελᾷς καὶ δὲν ἀπορῶ διόλου ἐὰν τὸ παράδοξον τῆς ἱστορίας σὲ κάμνει νὰ τὴν θεωρῇς ὁμοιάζουσαν μὲ μῦθον. Καὶ ὅμως δὲν ἔλαβα ἀνάγκην διὰ νὰ ἀναβῶ οὔτε κλίμακος, οὔτε νὰ γείνω τὸ καμάρι κανενὸς ἀετοῦ. Εἶχα ἐγὼ πτερὰ δικά μου.

***Φίλος.***—Ἀλλὰ αὐτὸ ποῦ λὲς εἶνε ἀνώτερο τοῦ κατορθώματος τοῦ Δαιδάλου, ἐὰν ἀλήθεια ἔγεινες, χωρὶς νὰ τὸ νοιώσουμε ἱέραξ ἢ γὺψ.

***Μένιππος.***—Σωστὰ φίλε μου, καὶ ἀπὸ λίγο μαντεύεις. Ὅπως ὁ Δαίδαλος ἐσκέφθηκα καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο μέσον τῶν πτερῶν.

***Φίλος.***—Πῶς τολμηρώτατε τῶν ἀνθρώπων δὲν ἐφοβήθηκες μὴν πέσῃς καὶ σὺ εἰς κανὲν σημεῖον τῆς θαλάσσης καὶ κάνεις ἔτσι κανένα Μενίππειον πέλαγος καθὼς ἔχουμε τὸ Ἰκάριον πέλαγος ;

***Μένιππος.***—Διόλου ! Διότι ὁ Ἴκαρος εἶχε κολλήσει τὰ πτερά του μὲ κηρὸν, ὁ ὁποῖος ἐτάκη γρήγορα εἰς τὸν ἥλιον καὶ τότε ξεκόλλησαν τὰ πτερὰ καὶ φυσικὰ ἔπεσε κάτω, ἀλλὰ τὰ πτερά τὰ δικά μου δὲν ἔχουν διόλου κηρὸν.

***Φίλος.***—Πῶς λοιπόν ; λέγε, διατὶ χωρὶς νὰ τὸ νοιώσω καθαρὰ βλέπω ὅτι μὲ πείθεις σιγὰ περὶ τῆς ἀληθείας τῆς διηγήσεώς σου.

***Μένιππος.*** Ἰδοὺ πῶς. Ἐπῆρα ἕνα ἀετὸν καὶ ἕνα γῦπα ἀπὸ τὸ μεγαλείτερον εἶδος, καὶ ἔκοψα τὰ πτερά των μαζῆ μὲ τοὺς ὤμους. . . . Ἀλλ' ἂν ἔχῃς καιρὸν, προτιμῶ νὰ σοῦ περιγράψω αὐτὴν τὴν ἐφεύρεσιν ἀπὸ τήν ἀρχήν της.

***Φίλος.***—Πολὺ εὐχαρίστως σὲ ἀκούω, κρεμᾶμαι ἀπὸ τὰ λόγια σου καὶ μένω μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸ νὰ ἀκούσω τὸ τέλος. Καὶ λοιπὸν σὲ ἱκετεύω μὰ τὸν Φίλιον Δία, νὰ μὴ μὲ ἐγκαταλείψῃς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς διηγήσεώς σου ἀφοῦ μὲ ἔχεις ἤδη κρεμασμένον εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰ αὐτιά.

***Μένιππος.*** - Ἄκουσε λοιπὸν, διατὶ γνωρίζω ὅτι ἡ εὐγένεια ἀπαιτεῖ νὰ μὴ ἀφίνῃ κανεὶς τὸν φίλον του μὲ στόμα ἀνοικτὸ, προπάντων ὅταν εἶνε κρεμασμένος ἀπὸ τὰ αὐτιά του. Ἐγὼ λοιπὸν ἐπειδὴ ὅταν ἔρριψα τὸ πρῶτον βλέμμα εἰς τὰ ἀνθρώπινα, τὰ εὗρον ὅλα γελοῖα, ταπεινὰ καὶ ἀβέβαια, ἐννοῶ τὸν πλοῦτον, τὰ ἀξιώματα τῶν ἀρχῶν, καὶ ἄξια περιφρονήσεως ἀντικείμενα, διότι παρεμποδίζουν τὴν μελέτην τῶν ἀληθῶς σπουδαίων ἀντικειμένων, ὕψωσα ψηλὰ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ σύμπαντος. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἠσθάνθην μεγάλας ἀπορίας, πρῶτον σχετικῶς πρὸς τὸν καλούμενον ὑπὸ τῶν σοφῶν κόσμον· διότι δὲν ἠδυνάμην νὰ εὕρω οὔτε πῶς ἐγένετο, οὔτε τὸν δημιουργόν του, οὔτε τὴν ἀρχὴν οὔτε τὸν σκοπόν του. Ἔπειτα ἐξετάζων τὰς λεπτομερείας, ἡ ἀπορία μου ηὔξανεν ἔτι πλειότερον, διότι ἔβλεπον τοὺς ἀστέρας καὶ τὸν ἥλιον ἐσπαρμένους κατὰ τύχην εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπεθύμουν νὰ μάθω ποία ἦτο ἡ φύσις τῶν μάλιστα τῆς σελήνης τὰ φαινόμενα μοῦ ἐφαίνοντο ἄτοπα καὶ παράδοξα, καὶ τὸ ποικίλον τῆς μορφῆς της μοῦ ἐφαίνετο ἔχον ἀκατάληπτον τὴν αἰτίαν. Τέλος ἡ ἀστραπὴ ἡ διασχίζουσα ὁρμητικὰ τὰ νέφη, ἡ βροντὴ ποῦ μυκᾶται, ἡ πίπτουσα βροχὴ, ἡ χιὼν, ἡ χάλαζα, ὅλα αὐτὰ μοῦ ἐφαίνοντο δυσκατάληπτα καὶ ἄδηλα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν εὑρισκόμην εἰς τοιαύτην ψυχικὴν κατάστασιν, ἐσκέφθην ὅτι θὰ ἔκαμνα καλὰ νὰ μάθω πάντα τὰ καθέκαστα ταῦτα ἀπὸ τοὺς φιλοσόφους, διότι ἐνόμιζον ὅτι ἐκεῖνοι κατεῖχον ὅπως λέγεται ὁλῃντὴν ἀλήθειαν. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἐκλέξας τοὺς καλλιτέρους αὐτῶν, καθὼς τοὐλάχιστον ἠδυνάμην νὰ συμπεράνω ἐκ τῆς σκυθρωπότητος τοῦ προσώπου των, τὴν ὠχρότητα τοῦ χρώματος καὶ τῆς πυκνότητος τοῦ γενείου, (καὶ τὴν πρώτην στιγμὴν οἱ ἄνθρωποι μοὶ ἐφάνησαν ὑψηλὰ λέγοντες καὶ οὐράνια φρονοῦντες), παρεδόθην εἰς αὐτοὺς καὶ ὑποσχεθεὶς πολὺ χρῆμα, τὸ μὲν προπληρώσας τὸ δὲ παραδοτέον ὅταν θὰ εὑρισκόμην εἰς τὴν κορυφὴν τῆς σοφίας, ἐζήτουν νὰ μάθω καλὰ τὰ οὐράνια φαινόμενα καὶ τὴν οἰκονομίαν τοῦ παντός. Ἐκεῖνοι δὲ τόσον ὀλίγον ἠδυνήθησαν νὰ μὲ ἀπαλλάξουν τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀγνοίας μου, ὥστε μὲ ἐνέβαλον εἰς νέας ἀπορίας, χύνοντες σωρηδὸν εἰς τὸν νοῦν μου ἀρχὰς, τέλη, ἄτομα, κενὰ, ὕλας καὶ ἰδέας καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὸ χειρότερον πάντων ὅτι κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἔλεγέ τι ἔχον ἀλληλουχίαν μὲ τὸ δίδαγμα τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ τὰ διδάγματά των ἐμάχοντο πρὸς ἄλληλα καὶ ἦσαν ἀντίθετα καὶ ὅμως ἀπῄτουν νὰ πείθωμαι εἰς αὐτὰ, καὶ ἕκαστος ἐπειρᾶτο νὰ μὲ κάμῃ ὁπαδόν του.

***Φίλος.***—Παράδοξα λέγεις ἐὰν ἐνῶ ἦσαν σοφοὶ, διεφώνουν πρὸς ἑαυτοὺς περὶ τῶν πραγμάτων καὶ δὲν εἶχον τὴν ἰδίαν γνώμην περὶ τῶν αὐτῶν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ
ΥΠΟ ΤΗΝ Υ. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

Μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου ἐν ὥρᾳ μαθήματος

# ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΑΓΑΠΩ ΤΑ ΜΩΡΑ

## ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

***(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).***

Προσωπικῶς δὲν ἔχω καμμίαν ἀντιπάθειαν διὰ τὰ μωρά. Θαρρῶ πῶς εἶναι ἀναγκαῖα, καὶ δι' αὐτὸ τὰ προτιμῶ ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα, ἢ τὲς ὀμβρέλλες—ἀναγκαῖα καὶ αὐτὰ κακά. Ἀλλ' ὅτι μὲ κάνει νὰ τἄχω μὲ τὰ μικρὰ εἶναι ὁ θόρυβος καὶ τὰ μαρτύρια ποῦ μὲ προξενοῦν.

Ἂν ἡ κακή μου μοῖρα μὲ φέρει νὰ ἐπισκεφθῶ ἕνα σπίτι εἰς τὸ ὁποῖο νὰ ἔχῃ κάμει τὴν ἐμφάνισί του κανένα νεοκατεβατο μωρὸ,

νά τί μὲ περιμένει χωρὶς ἄλλο. Ὁ πατέρας μὲ πιάνει δίπλα ἀπὸ τὴ μέση καὶ σὰν νὰ ἤθελα νὰ τοῦ φύγω, μὲ σέρνει μέσα στὸ σαλόνι. Σὲ λίγο. νὰ καὶ ἡ μητέρα ποῦ μὲ πλησιάζει καὶ μοῦ λέγει ὅτι ἂν θὰ εἶμαι φρόνιμος θὰ μοῦ κάμουν νὰ ἰδῶ τὸ μωρό. Ἐγὼ δὲν ἔχω διόλου ἀνάγκην νὰ τὸ ἰδῶ, ἢ μᾶλλον δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὸ ἰδῶ, ἀλλὰ ἡ εὐγένεια ἀπαιτεῖ νὰ προσποιοῦμαι μεγάλη περιέργεια καὶ νὰ τοὺς ἱκετεύω κιόλας νὰ μοῦ δείξουν τὸ παιδί.

Σὲ λίγο ἡ παραμάνα παρουσιάζεται μὲ ἕνα ὄγκον ροῦχα. Ὅλοι οἱ παρόντες περιμένουν τότε μὲ ἄκραν σιωπὴν· φύτ! Ὕστερα σηκώνουν σιγὰ ἕνα βέλο, καὶ ἡ ἀφεντιά μου φαίνομαι θαυμάζοντας ἕνα κόκκινο προσωπάκι, ποῦ ἀπὸ μέρος του μὲ κυττάζει μὲ ἀνυπόκριτη πλῆξι. Μιλιὰ δὲν βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα κανενὸς γιατὶ ὅλοι τώρα περιμένουν νὰ ἀκούσουν τί θὰ πῶ ἐγὼ διὰ τὸ διαδοχάκι! Μπορῶ ὅμως νὰ πῶ τίποτε ποῦ νὰ μὴ τοὺς εὐχαριστήσει; Ἡ εἰλικρίνεια κάποτε θὰ ἤθελε νὰ ἐλεεινολογήσω καὶ τοὺς δυό, μάνα καὶ πατέρα ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἀπαγορεύει ἡ εὐγένεια.

Καὶ ἔτσι ἐξακολουθῶ νὰ θαυμάζω τὸ μωρό· Ἡ μητέρα μὲ κυττάζει πάντα ἀνυπόμονα, καὶ ὁ πατέρας μὲ ἕνα γελοῖο χαμόγελο ὑπερηφανείας περιμένει με ἐμπιστοσύνη τὴν ἐτυμηγορίαν μου. Ἂν ἐπὶ τέλους ψιθυρίσω «ὦ τί ὡμορφο παιδί!» τότε ὁ πατέρας μένει εὐχαριστημένος ἀλλὰ δυσαρεστεῖται φοβερὰ ἡ μητέρα, ἡδοῖα ἐπερίμενε νὰ πῶ κάτι τι πλέον εἰδυλλιακόν.

Μπαίνει ἔπειτα στὴ μέση καὶ ἡ παραμάνα ποῦ μὲ ρωτάει κατεργαρίστικα τίνος μοιάζει τὸ ἀγγελοῦδι. Ἂν πῶ πῶς μοιάζει τοῦ μπαμπᾶ, ἡ μητέρα προσβάλλεται μαντεύουσα μιὰ κρυφὴ ἔννοια στὸ κομπλιμέντο μου. ἐὰν λέγω χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιμείνω ὅτι μοιάζει τῆς μητρὸς, τότε δυσαρεστεῖται ὁ πατέρας. Ἂν πῶ ὅτι δὲν μοιάζει οὔτε τοῦ ἑνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου τότε καὶ οἱ δυὸ μοῦ δίνουν νὰ ἐννοήσω φανερὰ ὅτι μὲ θεωροῦν θεότρελλον.

Ὁπωσδήποτε πέτε πῶς ξέφυγα ἀπὸ τὴν πρώτην αὐτὴν ἀγγαρίαν· ἀλλ' ἰδοὺ πῶς γιὰ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας πρέπει νὰ γλυτώνω ἀδιάκοπα πότε ἀπὸ τὸν ἕνα πότε ἀπὸ τὸν ἄλλο συγγενῆ τῶν δυὸ γονέων, ποῦ πᾶνε ρωτῶντάς με ὅλοι στὴ σειρά, πῶς μοῦ φαίνεται τὸ μωρὸ, καλὰν εἶδα ποτέ μου πειὸ συμπαθητικὸ καὶ ἔξυπνο παιδάκι;...

×

Αἱ μανάδες ἔχουν τὴν ἰδέα πῶς τὰ μωρὰ παιδιά τους ἔχουν τὴν θέσι τους παντοῦ. Ἂν ἐπήγατε νὰ ἐπισκεφθῆτε ἕναν ἄνθρωπον διὰ νὰ τοῦ ὁμιλήσητε γιὰ μιὰ δουλειά, γλήγορα ἡ σπιτονοκοκυρὰ ὠφελεῖται τῆς περιστάσεως γιὰ νὰ φέρῃ στὸ δωμάτιο μέσα τὸ μωρό της διὰ νὰ τὸ θαυμάσετε. Προφέρετε τότε κάμποσα λόγια ἐπαινετικὰ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἐπεισόδιο θὰ λήξῃ· Ἀλλὰ ἡ κυρὰ δὲν τὸ κουνάει ἀπὸ τὴν κάμαρα μὲ τὸ παιδί, χαϊδεύοντας καὶ ἀποκοιμίζοντάς το μὲ λόγια καὶ τραγούδια εἰς τρόπον ποῦ τὸ κεφάλι σας δὲν εἶναι σὲ θέσι πειὰ νὰ σκεφθῇ γιὰ δουλειά· χαιρετάτε καὶ συμβαίνει κάποτε νὰ κουβεντιάζετε διὰ τὴ δουλειὰ ποῦ ἤρθατε στὴν ἐξώπορτα τοῦ σπιτιοῦ·

Καὶ ἀντιπαθῶ ἐξαιρετικὰ τὴ συχαμερὴ ἐκείνη γλῶσσα ποῦ μιλοῦν μὲ τὰ παιδιά. ἀντὶ νὰ τὰ συνηθοῦνε ἀπὸ μωρούτσικα μὲ λέξεις σωστὲς καὶ καθαρές... Ἄ-π α, Μ ά μ... Μ π ο ῦ Δέν σᾶς φαίνονται καραγκιόζικα;

Τὸ ἴδιο, ἔχω δυνατὲς ἀντιρρήσεις καὶ διὰ τὸν εὐτυχισμένον ἐκεῖνον πατέρα ποῦ μὲ κρατεῖ παράμερα στὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου ἐπιμένοντας νὰ μοῦ διηγεῖται κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τὴν ἔκτακτη καὶ πρόωρη ἐξυπνάδα τοῦ βλαστοῦ του. Κατὰ γενικὸν κανόνα αἱ ἱστορίαι τῶν παιδικῶν κατορθωμάτων εἶναι ἀτελείωται, καὶ δίχως ἐνδιαφέρον κανένα γιὰ τοὺς ξένους ποῦ τὲς ἀκοῦνε. Καὶ μόλα ταῦτα, ἀπάνω στὴν εἰκοσαριὰ φίλων ποῦ ἔχω εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ ἀκούω τέτοιες σαχλαμάρες προσποιούμενος ποῦ μοῦ φαίνονται ἀπίστευτες καὶ κροτῶν τὴν γλῶσσα μου καὶ κάμνων ἄλλα τέτοια σημεῖα δῆθεν ἐκπλήξεως! Πόσες φορὲς δὲν μοῦ ἔρχεται ὄρεξις νὰ παρουσιάσω τὸν τέτοιον διηγηματολόγον στὸ ἄλλο ἐκεῖνο κατάπλασμα — τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸ φιλοσοφικὸ σκυλλί. Ἤθελα νὰ τοὺς καθίσω μαζὶ νὰ σκάσουν οἱ δυό τους ἀπὸ τὴν πλῆξι τῶν καραγκιόζικων ἱστοριῶν των.

×

Καὶ ὄχι μόνον εἰς τὸ καθημερινὸν βίον μοῦ γίνονται φορτικὰ τὰ μωρὰ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ βιβλία, στὰ δράματα καὶ στὰς ἐφημερίδας, Στὰ βιβλία μέσα, τὰ μωρὰ παρουσιάζονται πάντοτε σὰν μικρὰ τέρατα εὐφυΐας, στὰ δράματα σᾶς τὰ παρουσιάζουν εἰς τὰ πλέον αἰσθηματικὰ σημεῖα. Τὸ πῶς ἕνα μωρὸν μπορεῖ νὰ θεωρεῖται ὡς τὸ σύμβολον τῆς δραματικῆς περιπαθείας ἀλήθεια δὲν τὸ ἐννοῶ.

×

Καὶ χρωστάει κανεὶς ὡς ἐκ περισσοῦ νὰ θαυμάζῃ κάθε τί ποῦ κάνει τὸ μωρὸ καὶ κάθε κίνησί του ἀκόμα. Μία φορὰ εἶναι ἡ μάνα ποῦ σᾶς φωνάζει δυνατὰ νὰ προσέχετε μία του

# ΜΗ ΔΗΜΟΝΕΙΤΕ ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ
## ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

θαυμάσια καὶ ἔξυπνη φράσιν μία ἄλλη φορὰ ἡ γρηὰ γιαγιά του ποῦ σᾶς τραβάει νὰ ἀναβῆτε σιγὰ μὲ τὰς ἄκρας τῶν ποδῶν τὴν ἀπάνω σκάλα διὰ νὰ ἰδῆτε τὸ ἐγγονάκι της πῶς κοιμᾶται γλυκὰ Φαντασθῆτε τώρα ὅτι εἶσθε μπεκιάρης καὶ μπάρμπας, καὶ μένετε λίγες μέρες στὸ σπίτι μιᾶς πανδρεμμένης ἀδελφῆς σας. Ἐκεῖ θὰ περάσετε θεῖα, δὲν θὰ σᾶς λείψῃ τίποτα — ἀλλὰ νὰ ποῦ σᾶς τὰ χαλάει ὅλα τὸ μωρό. Κουβέντα στὸ τραπέζι δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐκεῖ μέσα. Κάθε λέξις θὰ ἀναφέρεται στὸ μικρὸ, τί ἔκαμε καὶ τί ὑπόσχεται διὰ τὸ μέλλον. Περνᾶτε ἔπειτα στὸ ἄλλο δωμάτιον νὰ παίξετε μιὰ παρτίδα μπυλλιάρδο, ἐκεῖ θὰ κάμῃ τὴ παρουσία του τὸ ἀπαραίτητο μωρὸ καὶ ἔτσι δὲν κατορθώνετε νὰ τραβᾶτε μία καραμπόλα. Τὸ βράδυ μετὰ τὸ γεῦμα ἀποφασίζετε νὰ κάμετε οἰκογενειακῶς μία παρτίδα μπρίτζα νὰ, ἡ ἀδελφή σας κάθε τόσο καὶ λιγάκι σηκώνεται ἀφίνοντας χαρτιὰ καὶ πουντάρισμα γιὰ νὰ ἰδῇ ἂν τὸ μωρό της κοιμᾶται καλά. Τὸ πρωΐ, κάθεσθε στὴ σάλα διαβάζοντας τὴν ἐφημερίδα σας, μπαίνει μέσα τὸ παιδί, καὶ ἀδύνατον νὰ νοιώσετε πειά τί διαβάζετε,

Ζητᾶτε νὰ βγῆτε ἔξω λιγάκι περίπατο, καὶ ἡ ἀδελφή σας σᾶς λέγει ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἀφήσῃ μοναχὸ τὸ μωρό· Ἔπειτα ὑπάρχουν στὴν ἡμέρα κάμποσα διαλείμματα ποῦ δὲν σᾶς ἀφίνουν νὰ μιλᾶτε δυνατὰ ἢ νὰ γελᾶτε γιὰ νὰ μὴ ξυπνήσετε τὸ μικρὸ ποῦ κοιμᾶται.

×

Ἀλήθεια, τὸ μωρὸ μέσα στὸ σπίτι εἶναι τὸ τυραννικώτερο πρᾶγμα. Ἀλλοίμονον δὲ ὅταν τύχῃ καὶ ὑποφέρῃ ἀπὸ καμμιὰ ἀπὸ τὲς συνειθισμένες μικρὲς ἀδιαθεσίες του. Ἂν τὸ ἄφιναν νὰ κοιμᾶται ἥσυχα στὴ κουνίτσα του, γλήγορα θὰ ἐγένετο καλὰ σὰν πρῶτα. Ἀλλὰ νὰ ποῦ γίνεται τὸ ἀντίθετον. Ἡ μάνα πρώτη ἀρχίζει νὰ θορυβῇ ἔρχονται ἔπειτα ἕνα σωρὸ θειὲς, γεροντοκόριτσα φιλικὰ καὶ αὐξάνουν τὸν θόρυβον. Τὸ σπίτι ὅλο γίνεται ἄνω κάτω μὲ τῆς φωνές τους ὥστε ἡ θεραπεία τοῦ μικροῦ μάρτυρος δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καθὼς πρέπει, μὲ τόσες γνῶμες ἀντίθετες ἡ μία τῆς ἄλλης... Ἔτσι λοιπόν, αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου· τὰ μωρὰ εἶναι ὀχληρά, ὄχι δι' αὐτὰ καθ' ἑαυτά, ἀλλ' ἐξ αἰτίας τῶν ἰδιοκτητῶν των.

**Πείσμων Μπεκιάρης**

## ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,

# ΤΟ Α΄ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
## ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
### Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ἡμέρα Ἕκτη.— Συνεδρία

1ης Αὐγούστου 1908.

**(Λεπτομερῆ ἐπίσημα πρακτικά)**

(Συνέχεια τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ζαμάνη)

Ἕν τὸ μέτρον τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτώντων ἐν ἑκάστῃ τάξει τοῦ Διδασκαλείου μαθητῶν εἰς εἴκοσι (20) καὶ μόνον «Τὰ Διδασκαλεῖα, κύριοι, εἶνε ἐπαγγελματικά, ὡς κάλλιστα γνωρίζετε. σχολεῖα· δὲν περιορίζονται ἑπομένως εἰς τὴν ἁπλῆν μετάδοσιν θεωρητικῶν μόνον γνώσεων καὶ κανόνων ἀλλ' ἔχουσι προσέτι οὐσιωδέστατον σκοπὸν αὐτῶν τὴν ἐπαρκῆ πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν δοκίμων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν διδαγμάτων Αὕτη δὲ ἡ πρακτικὴ ἐξάσκησις δὲν δύναται νὰ συντελεσθῇ ἐν πάσῃ τῇ προσηκούσῃ καὶ ἀναγκαίᾳ αὐτῆς εὐρύτητι, ὅταν αἱ ἀσκούμεναι ἐπὶ ἑνὸς μόνον προτύπου τάξεις συχνάζονται ὑπὸ 40 μαθητῶν. ὅπως ἐπιτρέπει ὁ σήμερον ἐν ἰσχύϊ νόμος, ἵνα μὴ ἀναφέρω τοὺς ὑπερπεντήκοντα τῆς ἐφετεινῆς Γης τάξεως τοῦ Διδασκαλείου καὶ τὰς ἑξήκοντα Ἀρσακειάδας τῆς τελευταίας τάξεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρσακείου· ἂν τις δὲ φρονῇ. ὅτι ὑπὸ τὰς κρατούσας συνθήκας τελεῖται σοβαρῶς καὶ προσηκόντως ἡ πρακτικὴ ἐξάσκησις ἔν τε τῷ Διδασκαλείῳ καὶ τῷ Ἀρσακείῳ, ὁ τοιοῦτος λανθάνει θεωρῶν ὡς κανονικὴν καὶ εὐσυνείδητον ἐργασίαν τὴν εἰς βάρος τῶν ὑποψηφίων διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν κρατοῦσαν ἐν ταῖς πρακτικαῖς ἀσκήσεσι τῆς σήμερον κακοδαιμονίαν. Ποίαν δὲ σημασίαν ἔχει αὕτη ἡ κακοδαιμονία διὰ τὸν μικρόκοσμον τῶν ἐν τοῖς Δημοτικοῖς σχολείοις φοιτώντων Ἑλληνοπαίδων γινώσκουσι κάλλιστα μόνον ὅσοι ἔλαβον τὸν κόπον νὰ παρακολουθήσωσι πρωτοπείρους δημοδιδασκάλους σ τ α υ ρ ώ ν ο ν τ α ς τ ὰ ς χ ε ῖ ρ α ς καὶ οἱονεὶ μετὰ φόβου ὀπισθοχωροῦντας πρὸ τῶν μαθητῶν κατὰ τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐργασίας αὐτῶν. (Ἐπιδοκιμασίαι καὶ χειροκροτήματα).

Ἂν κατόπιν ἀκριβοῦς στατιστικῆς τῶν ὑπαρχόντων ἑκάστοτε διαθεσίμων δημοδιδασκάλων (μὲ τὸν βαθμὸν αὐτῶν, τὴν ἡλικίαν των, τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των) ἀποδειχθῇ, ὡς δὲν ἀμφιβάλλω, ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπολυομένων κατ' ἔτος ἐκ τοῦ Διδασκαλείου Διδασκάλων, νὰ ἱδρυθῶσι καὶ ἕτερα Διδασκαλεῖα. ὧν ἓν μετ' οἰκοτροφείου ἔν τινι ὑγιεινῷ καὶ παραλίῳ, εἰ δυνατόν, χωρίῳ, ὅπου νὰ εἶνε ἐπιτευκτὴ ὡς ἐπιβεβλημένη ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἡ ἵδρυσις προτύπου καὶ μονοταξίου ἢ διταξίου ἤτις εὐλόγως προσκόπτει ἐν ταῖς πόλεσιν. Ἵνα μάλιστα τὸ Διδασκαλεῖον τοῦτο ἔχῃ μαθητὰς ἱκανοὺς καὶ δι' ἐξάτακτον σχολεῖον, καλὸν εἶναι νὰ ἱδρυθῇ ἐν χωρίῳ, τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῶν εἰρημένων προσόντων νὰ ἔχῃ καὶ τὸ προσὸν τῆς γειτονίας ἄλλων μικρῶν χωρίων δυναμένων νὰ στέλλωσι μαθητὰς ἱκανοὺς καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

1ον. Τὸ μέτρον τῆς ἀδείας τῶν οὕτω μορφωθησομένων τελειοφοίτων τοῦ Διδασκαλείου, ὅπως φοιτῶσιν εἰς οἱανδήποτε σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου (ψιθυρισμοί....)· μὴ θορυβεῖσθε. κύριοι, ὅταν λέγω, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ φοίτησις τῶν τελειοφοίτων τοῦ Διδασκαλείου εἰς οἱανδήποτε σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἂν καὶ ἤκουσα σήμερον ἐπανειλημμένως τὰς εὐχὰς συναδέλφων μού τινων, πρό πάντων τοῦ κ. Χ. Οἰκονόμου, ὅπως δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ κρατήσωμεν πάσῃ θυσίᾳ τοὺς σπουδάζοντας ἐν τῷ Διδασκαλείῳ δημοδιδασκάλους ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τὸ μέτρον, ὅπερ προτείνω, ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι θ' ἀποβῇ ε ὐ ε ρ γ ε τ ι κ ὸ ν διὰ τὴν Δημοτικὴν Ἐκπαίδευσιν, διότι θ' ἀπαλλάττῃ αὐτὴν ἑκάστοτε τῶν ἀπογοητευομένων καὶ ἐκ σιδηρᾶς ἀνάγκης μενόντων εἰς τὸ δημοδιδασκαλικὸν ἐπάγγελμα λειτουργῶν. θ' ἀπαλλάττῃ, κύριοι, τὰς τρυφερὰς ψυχὰς τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπὸ τοὺς δυσανασχετοῦντας διὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν καὶ ἐκσπῶντας εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν δι' ὕβρεων καὶ τῶν ὁμοίων μορφωτάς των. Ν ά λ ε ί ψ ο υ ν, κ.ύ ρ ι ο ι, διὰ παντὸς μέσου οἱ ἀπογοητευμένοι, νὰ καθαρίζηται ὁ κλάδος ἀπὸ τοὺς τοιούτους, οἵτινες ἔστω καὶ ὀλίγον ἀργὰ θεωροῦσιν ἑαυτοὺς καταλληλοτέρους δι' ἄλλο ἐπάγγελμα. νομικὸν π. χ. ἰατρικὸν ἢ ἄλλο. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα)· Οὕτω δὲ θὰ μένωσιν εἰς τὸν κλάδον νέοι ἀκμαῖοι καὶ ἵνα κατὰ Πλάτωνα εἴπωμεν, ὄχι ἁπλῶς «ν α ρ θ η κ ο φ ό ρ ο ι», ἀλλὰ τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου «Β ά κ χ ο ι» δηλ. ἐνθουσιώδεις ὀπαδοί· (Παταγῴδη καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

(Ἀκολουθεῖ)

## ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

### Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι Τραπέζης.

### Τόκοι τῶν καταθέσεων

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| 4 | 1)2 | τοῖς ο)ο | κατ' ἔτος | καταθέσ. | 6 μηνῶν |
| 4 | | » | » | » | 1 » |
| 3 | 1)2 | » | » | » | 2 » |
| 2 | | » | » | » | 4 » |
| 2 | | » | » | » | 5 » |

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

# ΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ
## ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Τὴν τελευταίαν στιγμὴν πληροφορούμεθα ὅτι πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἑνώσεως τῶν δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, θὰ διενεργηθοῦν ἔρανοι εἰς ὅλα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους, ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἰταλίας. Ἡ «Ἕνωσις» εἶνε ἀξία θερμῶν συγχαρητηρίων διὰ τὸ εὐγενὲς τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον διάβημά της, εἰς τὸ ὁποῖον βεβαίως θ' ἀνταποκριθῇ ἅπας ὁ δημοδιδασκαλικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ — ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΟΣ, κεκτημένος μόρφωσιν καὶ πεῖραν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἐφαρμόσας δὲ λίαν εὐδοκίμως ἐπὶ 25)ετίαν ὅλην τὰ ἄριστα τῶν καταστιχογραφικῶν συστημάτων εἰς Τραπέζας, Ἑταιρίας, Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ καταστήματα κλπ. ἐν Ἑλλάδι, Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ, ὧν καὶ τὰς ἀγορὰς καλῶς γνωρίζει, μὲ δυσεύρετα ἐπίσης προσόντα Ἀλληλογράφου Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί, καὶ μὲ τὰς καλλιτέρας καὶ ἐπισημοτέρας τῶν συστάσεων, ἀναλαμβάνει τὴν σύστασιν, τήρησιν καὶ ἐξέλεγξιν ἐμπορικῶν βιβλίων, τὴν ἐγκατάστασιν εἰδικῶν λογιστικῶν συστημάτων ἀναλόγως ἑκάστου ἐπαγγέλματος, τὴν σύνταξιν ἰσολογισμῶν καὶ ἐν γένει πᾶσαν σχετικὴν ἐργασίαν, παρ' οἱῳδήποτε καταστήματι τῶν Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ καλλίστους ὅρους.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ διδάσκεται ἀποτελεσματικώτατα ἡ Διπλογραφία καὶ ἡ Ἐκτελωνιστικὴ ἐργασία ἐπὶ λογικοῖς διδάκτροις.

Ἀπευθυντέον:

Εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἀληθείας».

**Τὸ μόνον πατριωτικὸν**

**Τὸ μόνον εἰλικρινὲς**

**Τὸ μόνον Ἑλληνικὸν**

# ΛΑΧΕΙΟΝ
## ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
### ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

*31 Δεκεμβρίου* **1908**

## ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

Ἕνας κτηματίας εἶχε περιβόλι γεμάτο χρυσὲς πορτοκαλλιές. Ἕνας γείτονάς του ἀγαπῶν φοβερὰ τὰ πορτοκάλλια παρεκάλεσε τὸν κτηματίαν νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ ὅταν θέλῃ νὰ εἰσέρχηται εἰς τὸ περιβόλι καὶ νὰ τρώγῃ ὅσα πορτοκάλλια ἔχῃ ὄρεξιν.

Ὁ κτηματίας, καλὸς ἄνθρωπος, ἐδέχθη, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἑξῆς ὅρον· Εἶπε δηλ. εἰς τὸν γείτονά του.

«Ναί, ἔχεις αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ πρέπει διὰ τὴν πρώτην φορὰν νὰ καταφέρῃς τὸ ἑξῆς. Νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸ περιβόλι καὶ νὰ ἐξέλθῃς μὲ ἓν μόνον πορτοκάλλι, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν πορτοκαλλίων ποῦ θὰ κοψῃς, θὰ μοιράσῃς εἰς τοὺς τρεῖς φύλακας τοῦ περιβολίου (ἐχθροὺς ἀναμεταξύ των) τόσα ὥστε ὁ α΄. νὰ λάβῃ τὰ μισὰ καὶ τὸ ἥμισυ ἀπὸ τὰ μισὰ ὁλόκληρον, ὁ β΄ νὰ λάβῃ ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων τὸ ἥμισυ καὶ τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν ἡμίσεων ὁλόκληρον καὶ ὁ γ΄. ἐπίσης ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων τὸ ἥμισυ καὶ τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν ἡμίσεων ὁλόκληρον. Πόσα λοιπὸν πορτοκάλλια πρέπει νὰ κόψῃ ἐν ὅλῳ οὕτως, ὥστε ὕστερα ἀπὸ τὴν διανομὴν αὐτὴν νὰ ἐξέλθῃ μὲ 1 πορτοκάλλι;

(Ἐστάλη ὑπὸ Δ. Ζώγκα. Ἀθῆναι).

Αὐσεις δεκταὶ μέχρι 10 Ἰανουαρίου 1909. Ἑκάστη λύσις, ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὄψει δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύηται μὲ δεκάλεπτον καθαρὸν γραμματόσημον. Θὰ δοθοῦν Α΄ βραβεῖον ἐξάμηνος συνδρομὴ «Ἀληθείας», Β΄ τρίμηνος Γ΄. καὶ Δ΄. μην. Ε΄. τὰ δύο λευκώματα τῆς «Ἀληθείας».

*Ἔλλειψει χώρου εἰς τὸ προσεχὲς αἱ καθυστερούμεναι λύσεις καὶ βραβεῖα.*

### ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

## ΟΠΟΥ...ΤΥΧΑΙΩΣ ΣΩΖΕΤΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

***Τὸ κορίτσι.—Τὸ κουδοῦνι.—Τὸ χιόνι.—Ἡ ἀγελάδα.—Καὶ ὁ μισοκοιμισμένος ἀξιωματικός.***

Πολλάκις τυχαῖα γεγονότα συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψιν σοβαρῶν σιδηροδρομικῶν ἀτυχημάτων. Τούτων θέλομεν διηγηθῇ τινὰ τῶν περιεργοτέρων, προσφάτως ἢ πρὸ πολλοῦ συμβάντων.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ.—Πρὸ ὀλίγων μόλις ἑβδομάδων εἰς τὸ Ὄχιο τῆς Ἀμερικῆς μία νέα ἐπιστρέφουσα ἀργὰ σπίτι μίαν νύκτα ἀπὸ φιλικὴν ἐπίσκεψιν διέκρινεν ἐπάνω εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἓν δένδρον τὸ ὁποῖον εἶχε ρίψει ἐπ' αὐτῆς ὁ σφοδρὸς ἄνεμος. Ἀμέσως ἡ νέα ἀντιληφθεῖσα τὸν κίνδυνον ἔτρεξεν εἰς τὸν πλησιέστερον συνθηματικὸν φανὸν καὶ ἀναβᾶσα τὴν κλίμακα κατέστρεψε διὰ μιᾶς τὰς χρωματιστὰς ὑάλους αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι ἐχρησίμευον ὡς σημεῖα εἰς τὰς ἁμαξοστοιχίας.

Ἑπομένως ὅταν ἡ πρώτη τοιαύτη ἐπλησίαζε νὰ περάσῃ εἰς τὸ ἐπικίνδυνον σημεῖον, ὁ μηχανικὸς ἰδὼν ὅτι τὸ φῶς τοῦ συνθήματος ἦτο λευκὸν καὶ ὄχι τὸ κανονισμένον πράσινον ἢ κόκκινον ἐσταμάτησε τὸ τραῖνον καὶ κατέβη νὰ ἴδῃ τί συνέβαινεν. Καὶ εὗρε τὴν νέαν ἡ ὁποία τοῦ ἔδειξε τὸ ἐμπόδιον τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς γραμμῆς καὶ ἡ ἁμαξοστοιχία, ἀρθέντος ἐκείνου, ἐσώθη.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ.—Ἐπίσης πρὸ ὀλίγου εἰς ἕνα γαλλικὸν σιδηρόδρομον ὁ μηχανικὸς ταξειδεύοντος τραίνου ἤκουσεν αἰφνιδίως νὰ σημάνῃ ὁ κώδων τοῦ κινδύνου. Ἐσταμάτησεν ἀμέσως καὶ κατέβη νὰ ἴδῃ ποῖος ἐζήτει βοήθειαν. Καὶ ἀνεκαλύφθη τότε ὅτι ὁ κώδων εἶχε σημάνῃ ὅλως τυχαίως, καθὼς ἕνας ταξειδιώτης ἀπέσυρεν τὸ ἐπανωφόριόν του ἀπὸ τὸ δικτυωτὸν τοῦ βαγονίου. Ἀλλ' ὁ μηχανικὸς τίς οἶδε διατὶ εἶχε προχωρήσει ὀλίγα βήματα ἔμπροσθεν τοῦ τραίνου πεζὸς καὶ ἀετελήφθη ὅτι μία γέφυρα τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ ἦτο ἐπικίνδυνος. Οὕτως ὥστε ἂν τὸ τραῖνο δὲν εἶχε σταματήσει ἀκριβῶς ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἤθελε συμβῇ ἓν σοβαρότατον σιδηροδρομικὸν ἀτύχημα.

Η ΣΩΤΕΙΡΑ . . . ΧΙΩΝ.—Τοῦτο συνέβη εἰς τὸν ὑπερσιβηριακὸν σιδηρόδρομον. Λησταί τινες εἶχον καταστρέψῃ εἰς ἓν σημεῖον τὰς γραμμὰς ἵνα προκαλέσουν ἀτύχημα καὶ λεηλατήσουν τὸ τραῖνον. Ἀλλ' ἄφθονος χιὼν πεσοῦσα ἐν τῷ μεταξὺ ἠνάγκασε τὸ τραῖνον νὰ σταματήσῃ προτοῦ φθάσῃ εἰς τὸ ἐπικίνδυνον σημεῖον. Οἱ ἐργάται οἱ ὁποῖοι ἦλθον ἵνα ἀπαλλάξουν τὸν δρόμον ἐκ τῆς χιόνος ἀνεκάλυψαν τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον τῶν λῃστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ ἄφαντοι, ἀλλ' ὅμως ἐσώθη ἡ ἁμαξοστοιχία καὶ οἱ ἐπιβάται.

Η ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΑΓΕΛΑΣ.—Ἕνας ἄλλος μηχανικὸς ἐνόμισεν ὅτι εἶδε μίαν ἀγελάδα εἰς τὸ μέσον τῶν γραμμῶν. Ἐσταμάτησε καὶ ἔστειλε ἕνα σιδηροδρομικὸν ἵνα τὴν διώξῃ. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος παρ' ὅλας τὰς ἐρεύνας του δὲν εἶδεν ἴχνος ἀγελάδος. Ἀλλὰ προχωρῶν ἔμπρὸς ἔφθασε εἰς ἓν σημεῖον ὅπου διάφορα ἁμάξια εἶχον τίς οἶδε πῶς κυλισθῇ μέχρι τοῦ δρόμου ὁπόθεν διήρχετο ὁ σιδηρόδρομος ἐκ τινος παρόδου, καὶ οὕτως χάρις εἰς τὸν φόβον τῆς ἀγελάδος, τὸ τραῖνον ἔλαβε ἀφορμὴν νὰ περιμείνῃ ἕως ὅτου τὰ ἁμάξια ἀποσυρθοῦν μακρὰν τῶν γραμμῶν.

ΚΩΜΙΚΟΝ ΣΥΝΘΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ.—Εἰς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας ἓν τραῖνον μεταγωγικὸν κατεστράφη ὁλοσχερῶς, χωρὶς νὰ λάβουν οἱ ὁδηγοί του ἓν τῷ μεταξὺ πρόνοιαν καμμίαν ἵνα ἐμποδίσουν τὴν σύρραξιν ἡ ὁποία ἠπειλεῖτο κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ προσεχοῦς τραίνου ἐπιβατῶν. Ἕνας ἀξιωματικὸς ἐπιβάτης ἐσκέφθη νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος. Καὶ προὐχώρησεν ἀρκετὰ κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς ὁπόθεν ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ τὸ ἄλλο τραῖνο. Τέλος ἐκάθησε ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἤναψεν ἕνα σιγάρο καὶ ἐντὸς ὀλίγου . . . ἀπεκοιμήθη . . . Ὅταν ἔφθασεν ἡ ἁμαξοστοιχία μόλις ἐπρόφθασε νὰ ξυπνήσῃ καὶ νὰ σηκωθῇ κάμνων σημεῖον μὲ τὸν ἕνα δάκτυλο. Ἀλλὰ καὶ τὸ τεμπέλικο αὐτὸ σύνθημα ὑπῆρξεν ἀρκετὸ διὰ νὰ σωθῇ τὸ τραῖνο καὶ ποῖος ἠξεύρει πόσαι ὑπάρξεις.


**ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**

*Πώλησις Ταχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μὲ προκαταβολὴν δρ.* **15**

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

**4 1/2 %.**

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

**ΕΛΛΗΝ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ**

**Α. ΔΙΑΚΑΚΗ**

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα. Λίμνην Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα. Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον καὶ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8 μ. μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάλιον, Γερολιμένα. Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα. Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ὥραν 7 μ. μ. διὰ Σύρον, Ἰκαρίαν, Ἁγιόβασι, Βαθύ, Νέαν Ἔφεσον, Λέρον. Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον, Χάλκην, Καρπαθον καὶ Κάσον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Α. Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 253.—Ἐν Πειραιεῖ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

**ΒΑΦΕΙΟΝ**

**Μ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἀνιλῖνες πρὸς βαφὴν μὲ ὁδηγίας.

*Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 30*

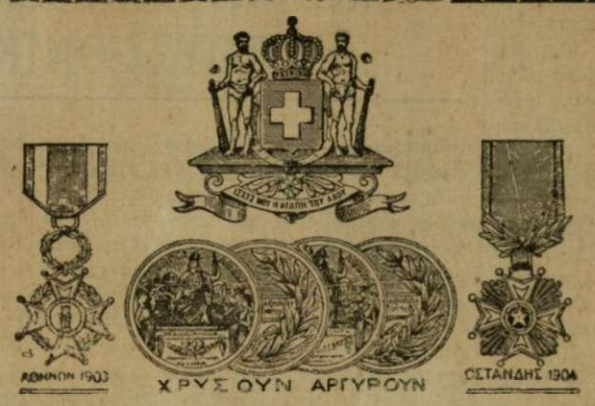


ΜΕΓΑΣ

**ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ**

**Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ**

**Προμηθευτοῦ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Πρίγκηπ. Γεωργίου**

Τιμηθέντος εἰς πλείστας μεγάλας ἐκθέσεις τῆς Εὐρώπης.

Ἱδρυθεὶς τῷ 1891.

*Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 4.*

Παρέλαβεν ὁλόκληρον τὴν συλλογὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἡ ὁποία εἶνε ἐξαιρετικὴ λόγῳ ποιότητος καὶ τιμῶν αἵτινες ἔσονται εἰς κέρδος τῶν πελατῶν γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἀπὸ πολλοῦ παρέχονται ἐνδύματα ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων καὶ μὲ τιμὰς 20 καὶ 25 ο/ο ἔλαττον τῶν ἄλλων ὁμοίων Καταστημάτων.

Λόγῳ ὅτι αὐτοπροσώπως ἐπισκεπτόμενος κατ' ἔτος ὁ κ. Γ. Μπαλάσκας τὰ μεγαλείτερα κέντρα Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν νεωτέρων ὑφασμάτων παρακολουθεῖ τὴν πρόοδον τῆς τέχνης. Ἕνεκα τῆς μεγάλης συλλογῆς καὶ διὰ μεγαλειτέραν κατανάλωσιν ἐκανονίσθησαν αἱ μικρότεραι τιμαὶ διὰ νὰ εἶνε προσιτὰ εἰς πάντας.

*Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 4. Μεγάλη οἰκία Στρατηγοῦ Σμολένσκη.*

**ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ**

**Χ. Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ**

*Ἰατροῦ*

**Ὁδὸς Ζήνωνος 6α.**

**ΛΟΥΒΡ**

***Ἱδρυθὲν παρὰ Ν. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ἐν ἔτει 1881.***

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Β. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

**Τὰ**

ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

**Τὰ**

ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ

**Καὶ**

ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**Ἀπὸ σήμερον ἑκάστην ἑβδομάδα καὶ νέα παραλαβή**

**Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου**

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

ΜΕΓΑ ΣΧΟΛΗΣ ΓΛΩΣΣΩΝ

**ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ**

Ἱδρύθη ἐν Σμύρνῃ ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας καὶ Θεολογίας, Ἐμπορικὸν Λύκειον, ὅπερ θὰ περιλαμβάνῃ πλῆρες Γυμνάσιον, Σχολὴν γλωσσῶν καὶ Παρθεναγωγεῖον.

Ἐν τῷ Ἐμπορικῷ τούτῳ Λυκείῳ θὰ διδάσκωνται πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς, ἡ Λατινική, Γαλλική, Ἀγγλική, Τουρκικὴ καὶ Γερμανική, πρὸς τοῦτο δὲ ἐξησφαλίσθησαν αἱ ὑπηρεσίαι δοκίμων καθηγητῶν, διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν.

Τὸ πρωτότυπον τοῦτο Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον, ὅπερ ἠξίωσε νὰ περιβάλλῃ ἡ μέριστος ἡ ἀγάπη τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν, συνιστᾷ καὶ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ἀρτίως μεμορφωμένου ἱδρυτοῦ αὐτοῦ.

Κανονισμοὶ τοῦ Λυκείου εὑρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἐλευθερίας»

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ

**τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.**

**ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ**

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας. Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων σπουδάσας.

**Θεραπεύει**

**τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων**

**ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ**

ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ, ἐφαρμόζων τὰς τελειοτέρας τῶν θεραπειῶν

**Τραχώματα, Καταρράκτην, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τὸν Στραβισμὸν** (ἀλλοιθωρίαν)· Ἐκλογὴ ὑέλων διὰ μύωπας, πρεσβύωπας καὶ κοπιώδη ὅρασιν, τὰ λευκώματα, γλαυκώματα κλπ.

*20 —Ὁδὸς Πειραιῶς— 20*

**Metropole Hotel**

**ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ**

**Η "ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ,,**

**EN PITTSBURG Pa.**

(τῆς Ἀμερικῆς)

**ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΑΚΑΛΗ**

*114 4th. ave.*

Διακρίνεται διὰ τὴν πλουσίαν καὶ καινουργῆ ἐπίπλωσίν του. Δωμάτια εὐήλια καὶ εὐάερα. Καθαριότης ἄφογος. Ὑπηρεσία πρόθυμος.

Συνιστᾶται καὶ παρ' ἡμῶν θερμότατα.

**Au Petit Elegant**

**[ΕΙΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΚΟΜΨΟΝ]**

**Νέον τέλειον παιδικὸν τμῆμα**

**τοῦ καλλιτεχνικοῦ ὑποδηματοποιείου**

**ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ & ΚΩΒΑΙΟΥ**

**36 ὁδὸς Κολοκοτρώνη 36**

**ΜΗΤΕΡΕΣ!** Διὰ τὰ χαριτωμένα μικρά σας δὲν θὰ εὕρητε κομψότερα, στερεώτερα, φθηνότερα ὑποδήματα παρὰ εἰς τὸ **Νέον παιδικὸν τμῆμα** τοῦ ὑποδηματοποιείου μας,

**Au Petit Elegant!**

**ΕΙΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΚΟΜΨΟΝ**

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΣ**

**Καπνέμπορος (Χανιεῖα)**

Ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ σιγαρέττα καὶ εἴδη τῶν καπνῶν


Τύποις Δ. Γ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ καὶ Δ. ΔΕΛΗ

8—Ὁδὸς Πραξιτέλους—8